

Đánh Giá của Văn Phòng Cảnh Sát Trưởng Quận King: Chính Sách, Cách Thực Hành và Cơ Chế Đánh Giá đối với các Vụ Nổ Súng Liên Quan Đến Sĩ Quan

*Thông Tin Thu Thập Được Từ Duyệt Xét Có Hệ Thống
ngày 27 tháng 1 năm 2017, Vụ Sĩ Quan Bắn Mi'Chance
Dunlap-Gittens*

Tháng 2 năm 2020

Người lập:
Michael Gennaco
Stephen Connolly

OIR
GROUP

323-821-0586
7142 Trask Avenue | Playa del Rey, CA 90293
OIRGroup.com

Phần Giới Thiệu

Vào ngày 27 tháng 1 năm 2017, các thám tử của “KCSO” (King County Sheriff’s Office, Văn Phòng Cảnh Sát Trưởng Quận King) đã bắn chết Mi’Chance Dunlap-Gittens sau khi KCSO lập ra kế hoạch hoạt động ngầm để bắt giữ bạn của Dunlap-Gittens là D.R.¹, cùng với một cuộc điều tra về vụ giết người. Sau vụ nổ súng, Văn Phòng Ủy Viên Công Tố đã triệu tập một cuộc thẩm tra chính thức về vụ việc này và bồi thẩm đoàn không thấy có cơ sở để đề nghị đưa ra cáo buộc đối với bất kỳ thám tử nào có liên quan. Do OIR Group lập theo ủy nhiệm của “OLEO” (Office of Law Enforcement Oversight, Văn Phòng Giám Sát Thi Hành Luật) Quận King,² báo cáo này không nhằm mục đích kháng cáo những kết luận đó. Thay vào đó, chúng tôi tập trung duyệt xét các cơ chế duyệt xét và điều tra *nội bộ* của KCSO. Mục tiêu là đánh giá tính khách quan và triệt để của hoạt động thu thập dữ kiện và tính chính xác của hoạt động duyệt xét hành chính sau đó đối với các hành động của KCSO.

Để tiếp tục thực hiện mục tiêu đó, chúng tôi đã duyệt xét các tài liệu điều tra để xác định các chính sách và cách thực hành điều tra của KCSO tạo điều kiện đến mức độ nào để KCSO có thể xây dựng một khối bằng chứng thỏa đáng cho công việc xem xét kỹ lưỡng một cách phù hợp các hành động và việc ra quyết định của các sĩ quan có liên quan. Chúng tôi tiếp tục duyệt xét tài liệu điều tra để tìm hiểu xem các nguyên tắc hiện tại của KCSO có cho phép thu thập bằng chứng, duy trì hiện trường một cách hiệu quả và kịp thời cung cấp dịch vụ chăm sóc y tế sau vụ nổ súng hay không. Chúng tôi cũng kiểm tra các nguyên tắc và tài liệu duyệt xét sự cố của KCSO nhằm tìm hiểu xem những hệ thống đó có tạo điều kiện thuận lợi phù hợp cho KCSO có khả năng rút kinh nghiệm từ những sự cố nghiêm trọng và điều chỉnh cách thực hành để nâng cao kết quả thực hiện trong tương lai hay không. Cuối cùng, dựa trên đánh giá các đặc điểm và giới hạn trong mô hình hiện tại, chúng tôi đã đưa ra những đề nghị được thiết kế để cải thiện các chính sách, cách thực hành và nguyên tắc có liên quan của KCSO, qua đó không chỉ thúc đẩy trách nhiệm giải trình phù hợp mà còn xác định và truyền đạt “các bài học kinh nghiệm” hữu ích.

¹ Vì D.R. là trẻ vị thành niên tại thời điểm xảy ra sự cố nên chúng tôi sử dụng tên viết tắt chữ cái đầu thay vì họ tên.

² Kể từ năm 2001, Michael Gennaco and Stephen Connolly của OIR Group chỉ làm việc với các cơ quan chính phủ trong nhiều bối cảnh khác nhau liên quan đến duyệt xét bên ngoài độc lập đối với hoạt động thi hành luật, từ điều tra, giám sát cho đến đánh giá hệ thống. Để thực hiện một trong những trách nhiệm giám sát của mình cho nhiều khu vực có phạm vi quyền hạn khác nhau, Gennaco và Connolly đã duyệt xét điểm số trong vụ nổ súng liên quan đến sĩ quan và sửa đổi đề nghị để cải thiện cách thực hành điều tra và duyệt xét của người tham dự

OIR Group đặc biệt hiểu rõ KCSO vì từng duyệt xét các chính sách và nguyên tắc của OLEO trước đây, hỗ trợ kỹ thuật cho Kiểm Toán Viên Quận duyệt xét hệ thống can thiệp sớm của KCSO, cũng như kiểm tra quy trình duyệt xét khiếu nại vì sử dụng vũ lực của KCSO. Các báo cáo duyệt xét khiếu nại và can thiệp sớm đưa ra một số đề nghị mà KCSO đã thực hiện.

Dựa trên duyệt xét của mình, chúng tôi thấy rằng có một số đặc điểm đáng khen ngợi trong các cơ chế điều tra và duyệt xét hiện tại của KCSO. Cụ thể, chúng tôi rất ngạc nhiên trước mức độ chi tiết mà quy trình của ART (Administrative Review Team, Đội Ngũ Duyệt Xét Hành Chính) đã xác định các vấn đề cần suy ngẫm và cải cách. Tuy nhiên, sau khi các vấn đề được xác định thông qua quy trình đó, Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực lại thể hiện rõ thái độ không tán thành và hủy bỏ hoặc bỏ qua phần lớn các vấn đề đó. Ngoài ra, ngay cả khi một vài hoặc tất cả các đề nghị được đưa ra trong nội bộ được chấp nhận thì cũng không có cơ cấu rõ ràng nào để thực hiện. Về bản chất, mặc dù đã có một đơn vị của KCSO được giao nhiệm vụ xác định và thúc đẩy các ý tưởng cải thiện nhưng những cải cách đó đã bị để cho thất bại ngay từ đầu.³

Cùng với thông tin chi tiết hữu ích được tạo ra trong nội bộ nhưng chưa từng được xử lý, có những vấn đề khác được chúng tôi trích dẫn trong tài liệu này mà rõ ràng chưa được xác định hoặc tiếp tục giải quyết tại bất kỳ giai đoạn nào trong hoạt động duyệt xét của KCSO. Những yếu tố liên quan đến việc lập kế hoạch, thực hiện và hậu quả của hoạt động này sẽ được nêu rõ trong đánh giá hoàn chỉnh, toàn diện về các sự cố nghiêm trọng mà chúng tôi thực hiện để ủng hộ tất cả các cơ quan thi hành luật.

Do đó, báo cáo này có cả kết quả quan sát độc lập và theo thủ tục về sự cố cơ sở và cách phản hồi cuối cùng của KCSO đối với sự cố đó. Chúng tôi hy vọng ban lãnh đạo của KCSO sẽ cân nhắc phân tích và những đề nghị này trên tinh thần xây dựng và hướng đến tương lai, vốn là tinh thần để đưa ra phân tích và những đề nghị đó. Rất cần thu thập dữ kiện về một sự cố nghiêm trọng một cách khách quan và tỉ mỉ để có quy trình duyệt xét hiệu quả. Và quy trình duyệt xét hiệu quả sẽ tạo điều kiện cho cơ quan chịu trách nhiệm giải trình, rút kinh nghiệm và chỉnh sửa khóa học. Khi thực hiện được những điều trên thì sẽ có một vòng lặp thông tin phản hồi, giúp cơ quan đó chuẩn bị hiệu quả hơn cho những thử thách tương tự trong tương lai, tăng cường sự an toàn cho sĩ quan, đồng thời có khả năng giảm tỷ lệ sử dụng vũ lực gây chết người. Mục đích của báo cáo này là để phát triển hơn nữa khuôn khổ để KCSO có thể đạt được mỗi một trong số những mục tiêu trọng yếu này.⁴

³ Để phản hồi yêu cầu cung cấp thông tin của truyền thông, KCSO đã cho biết vì việc duyệt xét sự cố này đã diễn ra dưới thời cơ quan chủ quản khác nên cơ quan chủ quản hiện tại khó tìm hiểu những cải cách hệ thống được đề xuất đã được xử lý như thế nào. Tuy nhiên, như trình bày chi tiết dưới đây, có nhiều tài liệu ghi chép về các cơ sở và đề nghị mà cơ quan chủ quản hiện tại có thể xem xét lại một cách chắc chắn. Từ đây về sau, chúng tôi hiểu rằng KCSO đã nỗ lực cải thiện chính sách nhằm đáp ứng nhu cầu ghi chép lại và thực hiện những cải cách được chấp nhận xuất phát từ quy trình duyệt xét sử dụng vũ lực gây chết người.

Phương Pháp Luận của OIR

Trong khi duyệt xét, OIR Group đã duyệt xét hồ sơ điều tra và duyệt xét được cung cấp cho OLEO. Chúng tôi đã duyệt xét các báo cáo, ảnh chụp, lời khai và các cuộc thẩm vấn cơ sở được ghi lại của nhân chứng và các sĩ quan có liên quan. Đáng tiếc là chúng tôi không có cơ hội trao đổi với nhân viên KCSO phụ trách điều tra và duyệt xét sự cố. Trong hàng trăm lần tiến hành duyệt xét vụ nổ súng trước đó ở nhiều cơ quan thi hành luật khác nhau, chúng tôi đều thực hiện bước này. Cơ hội để xem xét “ngoài tài liệu” theo cách này sẽ cung cấp thông tin chi tiết và góc nhìn quan trọng, qua đó gia tăng giá trị cuối cùng cho bản đánh giá. Mặc dù vậy, thật đáng thất vọng khi KCSO đã quyết định không cho chúng tôi làm việc với nhân viên của họ. Chúng tôi thường xuyên tìm hiểu KCSO để lập ra những nguyên tắc mà qua đó có thể cân nhắc thông tin chi tiết của nhân viên chủ chốt có liên quan đến quy trình duyệt xét trong những lần duyệt xét có hệ thống độc lập trong tương lai.

ĐỀ NGHỊ MỘT: KCSO cần xây dựng các nguyên tắc để đảm bảo nhân viên chủ chốt trong quy trình điều tra và duyệt xét tham gia bất kỳ hoạt động duyệt xét có hệ thống độc lập nào sau đó.

Bản Tóm Tắt Tình Hình Thực Tế

Vào ngày 27 tháng 1 năm 2017, các thám tử từ Ban Tội Ác Nghiêm Trọng của KCSO đang điều tra một vụ giết người đã xảy ra hai ngày trước đó. Các thám tử điều tra vụ giết người đó đã xác định D.R. là “người có liên quan”. Sau đó, các thám tử bắt đầu tương tác với D.R. trên mạng xã hội, đóng vai là một thiếu nữ vị thành niên nhằm dụ cậu ta tới một địa điểm để bắt giữ cậu ta. Thông qua việc nhắn tin, họ đã sắp xếp được cuộc hẹn với D.R. với lý do là để mua rượu. Các thám tử đã sử dụng một chiếc xe tải van không dán nhãn và lái đến một địa điểm ở Des Moines mà D.R. đã thông báo.

Hai thám tử mặc thường phục ngồi trong khoang hành khách của xe tải van, còn ba thám tử (Hạ Sĩ Cảnh Sát A, Thám Tử B và Thám Tử C) ngồi ở phía sau. D.R. và một trẻ vị thành niên mà sau đó được nhận diện là Mi'Chance Dunlap-Gittens đã lại gần chiếc xe tải van. Khi ba thám tử mở phía sau xe tải van, Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã ngay lập tức quan sát thấy hai người đang cầm súng. Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã nổ súng và sau đó các Thám Tử B và C cũng bắn Dunlap-Gittens đang bỏ chạy, khiến cậu ta ngã xuống đất. Sau đó, đã xác định được Hạ Sĩ Cảnh Sát A bắn một phát, Thám Tử B bắn ba phát và Thám Tử C bắn tám phát.

Các thám tử tại hiện trường đã chăm sóc y tế cho Dunlap-Gittens và cậu ta được đưa vào bệnh viện. Nhưng cuối cùng, cậu ta đã qua đời vì những vết thương do đạn bắn. D.R. đã bỏ chạy khỏi

địa điểm đó và được xác định đang ở bên trong một nhà ở gần đó; cuối cùng cậu ta cũng đồng ý tự nguyện ra khỏi nơi trú ẩn, bị bắt giữ và thẩm vấn.

Cuộc điều tra sau đó cho thấy D.R. không liên quan đến vụ giết người ban đầu, là lý do để tiến hành hoạt động đó. D.R. đã nhận tội tàng trữ súng và chống đối các thám tử.

Các Vấn Đề Điều Tra

Thời Điểm Thu Thập Dữ Liệu từ Sĩ Quan Có Liên Quan và Sĩ Quan Là Nhân Chứng

KCSO đã yêu cầu các thám tử KCSO thẩm vấn các sĩ quan có liên quan nhưng không sử dụng vũ lực gây chết người trong vòng vài giờ sau khi xảy ra sự cố nổ súng liên quan đến sĩ quan. Tuy nhiên, hạ sĩ cảnh sát và hai thám tử sử dụng vũ lực gây chết người đã từ chối nộp phần trình bày cho các điều tra viên của KCSO. Thay vào đó, các sĩ quan có liên quan đã nộp phần trình bày bằng văn bản bắt buộc về các hành động và kết quả quan sát của họ. Mặc dù các phần trình bày này đều được viết chi tiết nhưng rõ ràng là đã được hoàn thành nhiều ngày sau khi xảy ra sự cố. Ngày ghi trên báo cáo của Hạ Sĩ Cảnh Sát A là ba ngày sau khi xảy ra sự cố, trên phần trình bày bằng văn bản của Thám Tử B là bốn ngày sau khi xảy ra sự cố, còn phần trình bày của Thám Tử C không đề ngày.⁵ Những phần trình bày này không nêu rõ liệu các sĩ quan có liên quan có hợp tác với nhau để lập các phần trình bày hay được người đại diện theo pháp luật của họ hỗ trợ hay không.

Cho dù được trình bày chi tiết đến mức nào, phần trình bày bằng văn bản tuyệt đối không thể thay thế cho cuộc thẩm vấn. Trong một văn bản báo cáo, người viết hoàn toàn quyết định về những chi tiết và số lượng chi tiết cần đưa vào báo cáo. Không giống các cuộc thẩm vấn, văn bản báo cáo cũng loại trừ khả năng đặt ra các câu hỏi tiếp nối. Khi việc thu thập dữ liệu được thực hiện thông qua văn bản báo cáo, người viết hoàn toàn có quyền chọn những vấn đề cần giải quyết; còn khi tiến hành thẩm vấn, người thẩm vấn sẽ quyết định những lĩnh vực cần hỏi. Với tính chất nghiêm trọng của vụ nổ súng liên quan đến sĩ quan, cách thực hành tốt nhất luôn là yêu cầu một cuộc thẩm vấn sau khi thu thập các phần trình bày bằng văn bản.

Khoảng hai tuần sau thì KCSO mới thẩm vấn nhân viên có liên quan. Sự chậm trễ này (một vài ngày đối với phần trình bày bằng văn bản và thậm chí lâu hơn đối với cuộc thẩm vấn) không phù hợp với cách thực hành tốt nhất. Điều quan trọng là cơ quan phải rút kinh nghiệm ngay về hành động, cách ra quyết định và khả năng quan sát của các sĩ quan. Rất cần có phần trình bày “ngay trong ca làm việc” để điều tra vụ nổ súng liên quan đến sĩ quan một cách hiệu quả. Điều này không chỉ giúp gây dựng niềm tin của người dân đối với tính hợp pháp của quy trình mà còn tạo giá trị cho phần trình bày rõ ràng,

⁵ Giám sát viên KCSO đã nhận được phần trình bày của Thám Tử C đáng lẽ nên duyệt xét phần trình bày này khi nhận được và đảm bảo có ghi rõ ngày tháng.

mạch lạc tương đối sát với thời điểm xảy ra sự cố và không bị ảnh hưởng bởi thông tin tiếp nhận sau đó.⁶ Đương nhiên là cả hai thuộc tính này sẽ giảm dần theo thời gian, như trong trường hợp này.

ĐỀ NGHỊ HAI: KCSO cần sửa đổi nguyên tắc tiến hành điều tra để tiến hành thẩm vấn nhân viên có liên quan trong các vụ nổ súng trước khi hết ca làm việc.⁷

Không Có Danh Tính Các Thám Tử thẩm vấn

Trong ít nhất một trường hợp, các thám tử thẩm vấn không giới thiệu bản thân trong các cuộc thẩm vấn được ghi âm. Cách thực hành điều tra tốt nhất là ghi lại những thông tin cơ bản ngay từ đầu cuộc thẩm vấn, ví dụ như thông tin nhận diện của người thẩm vấn, cá nhân đang được thẩm vấn, bất kỳ người nào khác trong phòng, ngày và thời gian thẩm vấn, mô tả về sự cố đang được điều tra và địa điểm thẩm vấn. Một số điều tra viên thường mang theo kịch bản hoặc danh sách kiểm tra để đảm bảo thu thập những thông tin cơ bản đó.

ĐỀ NGHỊ BA: KCSO cần xây dựng nguyên tắc cho các cuộc điều tra vụ nổ súng liên quan đến sĩ quan để đảm bảo thu thập được thông tin điều tra cơ bản khi bắt đầu cuộc thẩm vấn.

Thẩm Vấn Nhân Chứng Là Thường Dân qua Điện Thoại

Kết quả duyệt xét hồ sơ cho thấy có ít nhất một nhân chứng là thường dân đã được thẩm vấn qua điện thoại. Trong các cuộc điều tra vụ nổ súng liên quan đến sĩ quan, nếu có thể chứng minh việc bố trí, chọn vị trí và di chuyển của các cá nhân mang tính quyết định thì các cuộc thẩm vấn qua điện thoại sẽ hạn chế việc thu thập thông tin hiệu quả. Nguyên tắc tiến hành điều tra cần giả định rằng sẽ tiến hành thẩm vấn trực tiếp với nhân chứng trong các cuộc điều tra vụ nổ súng liên quan đến sĩ quan. Trong những trường hợp chứng minh được là không thể thẩm vấn trực tiếp, hồ sơ điều tra cần nêu rõ những tình huống giảm nhẹ.

ĐỀ NGHỊ BỐN: KCSO cần sửa đổi nguyên tắc tiến hành điều tra để yêu cầu thẩm vấn trực tiếp với nhân chứng và nếu chứng minh được việc đó không khả thi thì phải nêu rõ các tình huống giảm nhẹ trong hồ sơ.

⁶ Chúng tôi đã được thông báo là KCSO thường xuyên trì hoãn các cuộc thẩm vấn nhân viên có liên quan với giả thuyết là họ sẽ nhớ lại rõ hơn sau hai ngày nghỉ ngơi. Trong trường hợp này, thời gian trì hoãn là hai tuần, lâu hơn nhiều so với hai ngày nghỉ ngơi. Thêm vào đó, nghiên cứu đã vạch trần ý kiến cho rằng sĩ quan sẽ nhớ lại rõ hơn sau hai ngày. Ví dụ, xem “Nên Xử Lý Như Thế Nào Sau Vụ Nổ Súng Liên Quan Đến Sĩ Quan? Mối Lo Ngại về Khả Năng Ghi Nhớ trong Quy Trình Báo Cáo của Cảnh Sát”, *Journal of Applied Research in Memory and Cognition* (Tạp Chí Nghiên Cứu Ứng Dụng về Trí Nhớ và Nhận Thức), tập 5 (2016) trang 246–251, Rebecca Hofstein Grady, Brendon J. Butler và Elizabeth F. Loftus.

⁷ Nếu những thay đổi được đề nghị trong báo cáo này yêu cầu phải thảo luận với các hiệp hội nhân viên của KCSO thì cần bắt đầu những cuộc thảo luận đó trong thời gian sớm nhất.

Các Cuộc thẩm vấn với Nhân Viên Có Liên Quan và Nhân Viên Là Nhân Chứng của KCSO Không Được Ghi Hình

Tại một thời điểm trong cuộc thẩm vấn được ghi âm với một thám tử KCSO, điều tra viên đã yêu cầu nhân chứng kể lại hành động của mình lúc đó để ghi vào hồ sơ. Yêu cầu của điều tra viên phù hợp với cách thực hành điều tra tốt nhất. Tuy nhiên, một cách còn hiệu quả hơn để ghi lại bản tường trình của sĩ quan là nhân chứng và sĩ quan có liên quan là ghi hình các cuộc thẩm vấn. Vì các vụ nổ súng liên quan đến sĩ quan thường là những sự việc diễn ra nhanh chóng, trong đó việc chọn vị trí, động tác và chuyển động bàn tay của cả đối tượng và nhân viên đều thường mang tính quyết định đối với phân tích, nên cơ quan duyệt xét sẽ thuận lợi hơn khi có băng ghi hình các cuộc thẩm vấn với nhân viên. Cách tiếp cận này đã trở thành tiêu chuẩn tương đối trong hoạt động cung cấp lời khai vì những lý do nêu trong tài liệu này.

ĐỀ NGHỊ NĂM: KCSO cần sửa đổi nguyên tắc tiến hành điều tra để ghi hình nội dung tường trình của thành viên có liên quan và thành viên là nhân chứng trong một vụ nổ súng liên quan đến sĩ quan.

Thiếu Sốt về Điều Tra trong khi Thu Thập Dữ Liệu

A. Không thẩm vấn Giám Sát Viên “Đã Phê Duyệt” Kế Hoạch Hoạt Động Ngầm

Như lưu ý bên dưới, Bản Ghi Nhớ Duyệt Xét Hành Chính đã kết luận hoạt động ngầm không có văn bản kế hoạch hoạt động hay phân tích rủi ro. Khi yêu cầu cung cấp thông tin về vấn đề này, người duyệt xét hành chính của KCSO đã nhận được thông báo qua email từ một giám sát viên của các thám tử có liên quan đến hoạt động rằng cả hai tài liệu này đều không được lập. Email phản hồi cho thấy giám sát viên đã trao đổi với hai hạ sĩ cảnh sát về việc lập kế hoạch, sự an toàn và phương án dự phòng đối với một hoạt động *khác* được thảo luận là sẽ diễn ra ở Renton nhưng chưa từng xảy ra. Giám sát viên cho biết rằng “đã cho rằng” có những cuộc thảo luận tương tự với nhóm về hoạt động cuối cùng đã diễn ra ở Des Moines và dẫn đến việc sử dụng vũ lực gây chết người. Trong email, giám sát viên đó cho biết mình tin rằng các đơn vị có liên quan đã đánh giá, lập kế hoạch và phản ứng theo kế hoạch.

Ghi chép duyệt xét hành chính cho thấy người duyệt xét cũng có cuộc thảo luận không chính thức với giám sát viên đã xác nhận rằng trên thực tế, cuộc thảo luận với nhóm là về hoạt động ở Renton chứ không phải hoạt động đã thực sự diễn ra ở Des Moines. Trên thực tế, thông tin thu thập được cho thấy các giám sát viên chỉ đánh giá qua loa hoặc không đánh giá kế hoạch đã thực sự được lập.

Đáng lẽ cần thẩm vấn giám sát viên này trong quá trình duyệt xét hành chính. Để KCSO đánh giá hiệu quả mức độ và hiệu suất của việc đánh giá kế hoạch này, điều quan trọng cần thực hiện là có được phần trình bày thiết thực hơn từ giám sát viên không có mặt tại hiện trường. Email phản hồi của giám sát viên đó và cuộc thảo luận không chính thức sau đó không đủ để thay thế cho một cuộc thẩm vấn toàn diện về những gì giám sát viên đó được cho biết về kế hoạch, nếu có, cũng như những cân nhắc của giám sát viên đó trước khi phê duyệt công việc thực tế của các thám tử. Do không tiến hành cuộc thẩm vấn đó nên KCSO thiếu thông tin quan trọng để từ đó xét xử hành động thực hiện của nhân viên và hoạt động kiểm soát giám sát của cơ quan này.

ĐỀ NGHỊ SÁU: KCSO cần đảm bảo các nguyên tắc duyệt xét yêu cầu trong quy trình duyệt xét vụ nổ súng phải thẩm vấn giám sát viên mà theo báo cáo có liên quan đến việc phê duyệt kế hoạch hoạt động dẫn đến sử dụng vũ lực gây chết người.

B. Không thẩm vấn Sĩ Quan K-9

Thám tử giám sát tại hiện trường của KCSO là Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã ghi chép rằng một sĩ quan K-9 được bố trí ở gần đó với vai trò cảnh sát mặc quân phục, xuất hiện sau khi các đơn vị không dán nhãn đã bao vây khu vực. Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã báo cáo rằng chú chó được bố trí để có thể ngay lập tức đuổi theo bất kỳ đối tượng tình nghi nào bỏ chạy. Tuy nhiên, trong báo cáo điều tra không trình bày rõ mức độ nhanh nhạy của đơn vị K-9 trong việc phản ứng và bắt đầu đuổi theo đối tượng bỏ chạy sau khi nổ súng.⁸ Sau khi D.R. bỏ chạy khỏi chiếc xe tải van, việc triển khai đơn vị K-9 đã không bắt giữ được cậu ta và cậu ta có thể thành công quay lại căn hộ theo đúng tuyến đường cậu ta đã đi để đến địa điểm đó. Như ghi chú bên dưới, báo cáo thẩm vấn đội tuần tra cho biết việc triển khai đơn vị K-9 gặp phải khó khăn vì một số nhân viên thi hành luật trên tuyến đường truy vết⁹ nhưng sĩ quan K-9 không được trực tiếp hỏi về những vấn đề này trong quá trình duyệt xét nội bộ.

Sĩ quan K-9 đã lập báo cáo về hoạt động của mình liên quan đến sự cố này. Tuy nhiên, kết quả duyệt xét hành chính của KCSO cho thấy phần trình bày này “gần như không có thông tin về việc chỉ dẫn” và sĩ quan K-9 cho biết mình được phân công “ở gần đó” trong khi hoạt động diễn ra. Người duyệt xét của KCSO đã báo cáo rằng “sau khi nhận được tín hiệu di chuyển, [sĩ quan K-9] đã lái xe về phía địa điểm khi nghe thấy những tiếng súng nổ. Sĩ quan này đã đến hiện trường và ra lệnh cho chú chó của mình thực hiện nhiệm vụ khi một trong những đối tượng tình nghi bỏ chạy. *Gần như không có thêm thông tin nào được cung cấp mà cần thiết cho hoạt động duyệt xét này.* [nhấn mạnh thêm]”

Mặc dù một cuộc thẩm vấn đầy đủ về các hành động và kết quả quan sát của sĩ quan K-9 đáng lẽ đã có thể khôi phục lại nội dung chính quan trọng mà sĩ quan đó đã được thông báo tại buổi chỉ dẫn, nơi sĩ quan đó được bố trí trên thực tế, cũng như cách thức và lý do khiến việc huy động sĩ quan đó không đóng góp hiệu quả vào các mục tiêu dự định của nhiệm vụ nhưng KCSO lại không thực hiện cuộc thẩm vấn đó. Do đó, mọi nội dung duyệt xét về phần đó trong hoạt động cực kỳ hạn chế và chủ yếu phụ thuộc vào thông tin từ các nguồn phụ.

ĐỀ NGHỊ BẢY: KCSO cần xây dựng các nguyên tắc để đảm bảo thẩm vấn mọi thành viên nhóm về hoạt động dẫn đến sử dụng vũ lực gây chết người.

Không Có Hành Động Khắc Phục Ảnh Chụp Hiện Trường Phạm Tội Có Chất Lượng Kém

⁸ Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã báo cáo rằng sĩ quan K-9 được bố trí tại một cửa hiệu Safeway gần đó.

⁹ “Tuyến đường truy vết” là tuyến đường tìm kiếm mà chú chó K-9 đã đi theo cùng với sự hỗ trợ của các sĩ quan.

Một thám tử tại hiện trường phạm tội của KCSO đã làm chứng trong cuộc thẩm tra chính thức rằng hệ thống chiếu sáng hiện trường có lỗi thiết bị. Do đó, các video và hình ảnh được quay, chụp về hiện trường phạm tội đều có chất lượng rất kém.

Mặc dù thu thập được ảnh chụp nhưng rõ ràng không chụp lại được bằng chứng quan trọng trong khi xử lý hiện trường phạm tội. Tuy nhiên, thiếu sót điều tra này không được đưa ra hoặc thảo luận trong bất kỳ quy trình duyệt xét nội bộ nào của KCSO. Ngoài việc ra quyết định và kết quả thực hiện của KCSO, một quy trình duyệt xét nội bộ thiết thực còn phải bao gồm việc xác định mọi thiếu sót trong khi xử lý hiện trường phạm tội để đảm bảo các hiện trường phạm tội sau này không gặp phải chính những vấn đề đó. Việc KCSO không chính thức cân nhắc và giải quyết những vấn đề kiểu này sẽ cản trở quá trình rút kinh nghiệm và khắc phục mà có thể cải thiện kết quả thực hiện trong tương lai.

ĐỀ NGHỊ TÁM: KCSO cần chính thức xác định mọi vấn đề về việc xử lý hiện trường phạm tội trong các vụ nổ súng liên quan đến sĩ quan và cân nhắc các biện pháp khắc phục để giảm khả năng xảy ra trong tương lai.

Duyệt Xét Hành Chính: Tóm Tắt Kết Luận của KCSO

Bản Ghi Nhớ thẩm vấn Đội Tuần Tra

Trong vòng 48 giờ sau khi xảy ra sự cố, một sĩ quan tuần tra đã lập bản ghi nhớ, trong đó trình bày cuộc thẩm vấn về sự cố của một vài sĩ quan ở SeaTac. Bản ghi nhớ này đã nêu rõ mục đích là nhằm đưa ra quan điểm của các sĩ quan tuần tra về sự cố, đồng thời hỗ trợ cả việc thẩm vấn chính thức về sự cố và cách triển khai chiến thuật trong tương lai. Bản ghi nhớ này đã xác định những vấn đề trong hoạt động đã diễn ra suôn sẻ, theo ý kiến của người lập. Nhưng trong đó cũng nêu lên những vấn đề đáng lo ngại sau đây:

- Mặc dù trước khi triển khai hoạt động, các thám tử đã thông báo cho các sĩ quan phải ở ngoài khu vực nhưng đã phát hiện hầu hết mọi sĩ quan đều không biết và chỉ thông báo tình hình sau khi xảy ra vụ sĩ quan nổ súng.
- Một số đơn vị vành đai, các thành viên của đơn vị chó nghiệp vụ K-9 và thành viên của các cơ quan khác hoàn toàn không biết những gì đang diễn ra, ngay cả khi nhóm chiến thuật đang chuẩn bị dàn quân đến căn hộ nơi xác định có đối tượng tình nghi.
- Tương tự, đội điều vận cũng không biết về hoạt động chỉ huy.
- Một vài sĩ quan không biết ai là người phụ trách và ai đang bố trí và điều phối các phương diện của cuộc điều tra.

- Việc sử dụng chó nghiệp vụ K-9 bị ảnh hưởng do có nhiều sĩ quan.
- Các chi tiết quan trọng về hoạt động sau khi xảy ra sự cố và việc ra quyết định không được nhập vào cơ sở dữ liệu trên máy tính.

Các nguyên tắc của KCSO không quy định về loại bản ghi nhớ được lập bởi các sĩ quan tuần tra này. Dù có ý định tốt nhưng một mối lo ngại về việc lập bản ghi nhớ đó là tính chính xác của dữ liệu để đưa ra kết luận. Các sĩ quan tuần tra cần đánh giá dựa trên những dữ kiện giới hạn. Một phương pháp phù hợp hơn để có được thông tin chi tiết từ các sĩ quan tuần tra đến hiện trường là yêu cầu mỗi sĩ quan đó ghi chép lại bất kỳ điều gì họ quan sát được trong một báo cáo bổ sung mà không đưa ra bất kỳ phân tích nào và gửi những báo cáo đó cho Đội Ngũ Duyệt Xét Hành Chính để cân nhắc thêm. Mặc dù những gì sĩ quan tuần tra quan sát được chắc chắn có liên quan đến bản đánh giá đầy đủ về giai đoạn lập kế hoạch và ứng phó sau sự cố nhưng chỉ nên coi những kết quả quan sát này là bản tường trình sự việc về phạm vi tham gia của những sĩ quan này, còn việc phân tích sẽ do những người được phân công trách nhiệm đó thực hiện.¹⁰

ĐỀ NGHỊ CHÍNH: Cần sửa đổi các nguyên tắc của KCSO để làm rõ chỉ có một nhóm chịu trách nhiệm duyệt xét hành chính về các sự cố nghiêm trọng và cần khuyến khích nhân viên có kết quả quan sát có thể có ích và thông tin chi tiết để họ liên hệ với người duyệt xét hành chính đó.

Báo Cáo của Đội Ngũ Duyệt Xét Hành Chính

Đội Ngũ Duyệt Xét Hành Chính (ART) đã xác định được những vấn đề sau và trình lên Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực:

- Không có văn bản kế hoạch hoạt động hay phân tích rủi ro.
 - Không xác định rõ ràng hoặc ghi chép lại các vai trò.
 - Không ghi chép lại những điều cần cân nhắc trong khi lập kế hoạch.
 - Không có văn bản phê duyệt chính thức.
- Các đội phụ trách bắt giữ không mặc đồng phục thống nhất.
 - Đội phụ trách bắt giữ có dán nhãn rõ ràng và có thể nhận diện ngay lập tức là cảnh sát không, đặc biệt là trong môi trường thiếu ánh sáng?
- Vai trò các đội phụ trách vành đai không rõ ràng: Họ là đội phụ trách vành đai, đội phụ trách bắt giữ hay cả hai?
- Không có nội dung mô tả rõ ràng giữa đội phụ trách bắt giữ và đặc vụ hoạt động ngầm.
- Không sử dụng xe dán nhãn để bắt giữ đối tượng tình nghi.
- Không tiến hành hoạt động trên một đường dây được ghi âm.

¹⁰ Việc có sẵn các quy trình duyệt xét được thiết lập chắc chắn, tỉ mỉ và đáng tin cậy sẽ hỗ trợ yêu cầu này đối với nhân viên.

- Đội điều vận hoặc giám sát viên hoạt động không cung cấp đầy đủ thông tin cho các sĩ quan tuần tra trong khu vực.
- Các sĩ quan không quen sử dụng radio đã điều chỉnh lại tần số.
- Các sĩ quan hoạt động ngầm không sử dụng áo chống đạn.
- Sở chỉ huy ở cạnh hiện trường.
- Sở chỉ huy không di chuyển sau khi đối tượng tình nghi được cho là ở khu dân cư gần đó.
- Sau khi có thông báo phải di chuyển sở chỉ huy thì không ai đi đến địa điểm mới.
- Các thám tử đã tiếp tục xử lý hiện trường sau khi có thông tin là đối tượng tình nghi ở trong một căn hộ gần đó.
- Một số đội trưởng của KCSO có mặt ở hiện trường mà không được xác định rõ vai trò.
- Chỉ có ít nhân viên KCSO được đào tạo chính thức về hoạt động ngầm
- Không hoàn thành nhật ký hiện trường phạm tội.¹¹
- Nhân viên phụ trách vành đai bên trong và bên ngoài không rõ vai trò của mình.
- Việc di chuyển chiếc xe tải van khỏi hiện trường thứ hai không phù hợp với các nguyên tắc kiểm soát hiện trường phạm tội.
- Chưa hoàn tất việc giải quyết mâu thuẫn.

Ngoài việc xác định rõ ràng các vấn đề liên quan đến quá trình ra quyết định của sĩ quan trước khi xảy ra sự cố và xử lý hiện trường sau khi xảy ra sự cố như trên, bản duyệt xét của ART còn đề nghị các hành động khắc phục nhằm giải quyết mỗi vấn đề đó thông qua tiếp tục xây dựng chính sách và đào tạo.

Bản duyệt xét của ART kết luận rằng đặc biệt cần cập nhật các chính sách về hoạt động ngầm và đào tạo.

Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực

Khoảng mười tháng sau sự cố, căn cứ theo các nguyên tắc của KCSO, Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực (“Hội Đồng Duyệt Xét”) đã được triệu tập. KCSO đã yêu cầu lập văn bản tóm tắt chi tiết về sự kiện này, cũng như phân ghi chép lại các ý kiến sau khi cân nhắc kỹ và phân tích của Hội Đồng Duyệt Xét. Theo kinh nghiệm của chúng tôi với các khu vực có phạm vi quyền hạn khác, hội đồng

¹¹ Theo ghi chép duyệt xét của ART, nhật ký phạm tội đã được mở nhưng không ghi thời gian mỗi người rời khỏi hiện trường.

duyet xét việc sử dụng vũ lực thường không cung cấp văn bản ghi chép chi tiết về thủ tục thực hiện; do đó, chúng tôi đặc biệt ấn tượng với mức độ chi tiết của KCSO.¹²

Trong trường hợp này, theo các nguyên tắc của KCSO, các sĩ quan có liên quan và hai sĩ quan trong khoang hành khách của chiếc xe tải van đã xuất hiện tại phiên điều trần của Hội Đồng Duyệt Xét và trả lời các câu hỏi về hành động và việc ra quyết định của họ. Theo kinh nghiệm của chúng tôi, các sĩ quan có liên quan thường không xuất hiện và cung cấp bằng chứng trước hội đồng duyệt xét.¹³ Đến thời điểm các sĩ quan xuất hiện, họ đã cung cấp phần trình bày bằng văn bản, đã được thẩm vấn bởi những thám tử của KCSO mà đã tiến hành điều tra tội phạm và làm chứng trong cuộc thẩm tra chính thức. Mặc dù trong phần trình bày đó có phần tóm tắt thông tin do các sĩ quan có liên quan cung cấp cho Hội Đồng Duyệt Xét nhưng các phần trình bày của họ không được ghi âm hoặc chép lại.

Bản tóm tắt của Hội Đồng Duyệt Xét ghi lại rằng đã có cuộc thảo luận thực tế về các quyết định chiến thuật dẫn đến vụ nổ súng, bao gồm:

- Quyết định không mặc áo chống đạn của các thám tử hoạt động ngầm;
- Quyết định bố trí đội phụ trách bắt giữ trên một chiếc xe tải van hoạt động ngầm thay vì một xe riêng;
- Các cuộc họp lập kế hoạch trước;
- Bất kỳ cuộc thảo luận nào về việc liệu trẻ vị thành niên có liên quan có cố tiên hành cướp có vũ trang thay vì bán rượu hay không; và
- Đào tạo về hoạt động ngầm.

Cũng có cuộc thảo luận về việc liệu Hạ Sĩ Cảnh Sát A có nên tham gia đội phụ trách bắt giữ hay không, vì hạ sĩ này đã đến hiện trường vụ án giết người ban đầu (nạn nhân là con trai của một sĩ quan cảnh sát của Seattle) và có thể bị ảnh hưởng về cảm xúc.

Theo bản tóm tắt của Hội Đồng Duyệt Xét, Hội Đồng Duyệt Xét đã nhất trí bỏ phiếu thuận cho những phần trình bày vấn đề sau:

- Vụ nổ súng là do vô tình.
- Tất cả các phát đạn của tất cả các sĩ quan đều có lý do hợp lý.
- Không có phương án thay thế hợp lý cho việc sử dụng vũ lực.
- Việc đào tạo không thỏa đáng không phải là một yếu tố góp phần tạo nên sự kiện này.
- Các chính sách và quy trình đã được tuân thủ sau khi diễn ra sự kiện.
- Không có vi phạm chính sách nào liên quan đến việc sử dụng vũ lực.

Hội Đồng Duyệt Xét đã bỏ phiếu thuận với tỷ lệ 4-1 đối với phần trình bày vấn đề sau:

¹² Đáng tiếc là mặc dù cung cấp báo cáo chi tiết để duyệt xét nhưng như đã ghi chú trên đây, KCSO không cho phép chúng tôi liên hệ với những người tham gia khi chúng tôi tiến hành duyệt xét. Do đó, chúng tôi không thể thu được bất kỳ thông tin chi tiết nào khác từ những cá nhân đó.

¹³ Phần dưới đây trình bày những ấn tượng của chúng tôi về cách thực hành này.

- Lựa chọn của các sĩ quan dẫn đến việc sử dụng vũ lực gây chết người là hợp lý.

Thành viên phản đối đã chỉ vào bản ghi nhớ của ART và bày tỏ mối lo ngại về kế hoạch chiến thuật, coi đó là cơ sở để bỏ phiếu “không tán thành”.

Theo bản tường thuật, đã có “cuộc thảo luận chung” về:

- Các loại đồng phục khác nhau mà các sĩ quan đã mặc.
- Quyết định không mặc áo chống đạn của các thám tử hoạt động ngầm.

Bản tóm tắt cho biết OLEO đã bày tỏ mối lo ngại về:

- Liệu quản lý cấp cao hơn và cấp giám sát có tham gia ở mức thỏa đáng không.
- Liệu hạ sĩ cảnh sát có nên tham gia hoạt động chiến thuật hay không vì hạ sĩ này đã đến hiện trường vụ giết người ban đầu.

Bản tóm tắt ghi là Chủ Tịch Hội Đồng Duyệt Xét đã hỏi các sĩ quan có liên quan xem họ có bất kỳ ý kiến đóng góp nào không. Theo báo cáo, các sĩ quan đã cho biết:

- Việc duyệt xét hành chính đã diễn ra quá lâu.
- Họ muốn được đào tạo nhiều hơn, được trang bị tốt hơn và được trang bị thống nhất hơn.
- Họ muốn có áo chống đạn mềm.
- Họ đánh giá cao công việc của Đội Ngũ Hỗ Trợ Cá Nhân và nhân viên đã tham gia, hỗ trợ cuộc thẩm tra chính thức.

Về bản duyệt xét và bản ghi nhớ của ART, bản tóm tắt cho biết các sĩ quan có liên quan cho rằng:

- Có những ý kiến khác nhau trong nội bộ về chiến thuật dẫn đến vụ nổ súng.
- ART đáng lẽ nên trao đổi với các sĩ quan có liên quan trong quy trình duyệt xét.
- Họ cho rằng có ít rủi ro sử dụng súng vì theo kịch bản, chỉ có một thiếu nữ đang cố mua rượu.
- Họ sẵn sàng chịu nhiều rủi ro hơn khi cố bắt giữ đối tượng tình nghi của vụ giết người.
- Những người đã xây dựng kế hoạch rất giàu kinh nghiệm và được đào tạo chuyên sâu.
- Nếu họ biết sẽ có một vụ cướp không thành công và cả hai đối tượng tình nghi đều có vũ khí thì có thể họ đã có cách thực hiện khác nhưng đó là nhận thức muộn màng.

Bản ghi nhớ của Hội Đồng Duyệt Xét đã kết luận rằng:

Tất cả các sĩ quan đều lo sợ cho tính mạng của bản thân, cộng sự của họ và tính mạng của các công dân mà đối tượng tình nghi có thể gặp phải khi bỏ chạy về phía tòa nhà chung cư và chạy lên dốc của đường xe chạy. Đối tượng tình nghi đã bỏ chạy khỏi các sĩ quan trong khi vẫn giữ súng, chĩa súng về phía sau qua vai và có vẻ sẵn sàng nổ súng về phía các sĩ quan. Sự cố diễn ra quá nhanh, chỉ trong vài giây. Súng của Ông Dunlap-Gittens đã bị tịch thu khi người này bị bắt giữ. Hội Đồng cho rằng các sĩ quan đã có lý do hợp lý khi sử dụng vũ lực gây chết người để cố bảo vệ bản thân, các cộng sự và thường dân vô tội có thể xuất hiện.

Duyệt Xét Hành Chính: Vấn Đề và Lo Ngại

Các Vấn Đề trong Quy Trình Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực của KCSO

A. Bất đồng giữa kết luận của Đội Ngũ Duyệt Xét Hành Chính và Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực

Như đã trình bày chi tiết trên đây và theo yêu cầu của KCSO, bản duyệt xét của ART thuộc KCSO đã xác định một số vấn đề liên quan đến ra quyết định, chiến thuật, đào tạo và cách ứng phó sau sự cố của cơ quan, đồng thời đưa ra một số đề nghị nhằm giúp các nhân viên chuẩn bị tốt hơn cho những thử thách tương tự trong tương lai. Tuy nhiên, mặc dù một số kết luận đã được thảo luận tại cuộc họp của Hội Đồng Duyệt Xét nhưng dường như Hội Đồng Duyệt Xét đã bác bỏ và loại bỏ tất cả những kết luận đó. Vì vậy, Hội Đồng Duyệt Xét không tiếp nhận bất kỳ kết luận nào trong rất nhiều kết luận được ART đưa ra và không có đề nghị nào được thực hiện.

Thật khó để biết liệu Hội Đồng Duyệt Xét có thấy bất kỳ đề nghị nào do ART đưa ra đáng thực hiện hay không. Do đó, toàn bộ công việc và thông tin chi tiết đáng kể được đưa vào hoạt động thu thập dữ kiện, phân tích, duyệt xét và phân tích theo quy trình của ART đều trở nên vô ích.

Việc Hội Đồng Duyệt Xét chỉ thảo luận về bất kỳ kết luận hay đề nghị nào được đưa ra sau quy trình ART sẽ là không thỏa đáng nếu họ không chịu trách nhiệm giải trình về ảnh hưởng của chính họ đối với cách xử lý cuối cùng của KCSO về những vấn đề này. Đúng hơn thì Hội Đồng Duyệt Xét nên được giao nhiệm vụ đưa ra những kết luận cụ thể về mỗi một trong số những vấn đề và đề nghị được đưa ra theo quy trình ART. Đối với những vấn đề và đề nghị bị bác bỏ, Hội Đồng Duyệt Xét cần đưa ra cơ sở hợp lý để phản đối chuyên gia duyệt xét riêng của cơ quan. Đối với những vấn đề và đề nghị được chấp nhận, Hội Đồng Duyệt Xét cần đảm bảo một cách chính thức sẽ thông báo trong nội bộ các đề nghị để giải quyết những kết luận và kết quả quan sát đó.

ĐỀ NGHỊ MƯỜI: KCSO cần sửa đổi các nguyên tắc của mình để đảm bảo Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực thông qua hoặc bác bỏ rõ ràng mỗi kết luận và đề nghị do Đội Ngũ Duyệt Xét Hành Chính đưa ra.

ĐỀ NGHỊ MƯỜI MỘT: Đối với những kết luận và đề nghị bị bác bỏ của Đội Ngũ Duyệt Xét Hành Chính, Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực cần đưa ra cơ sở hợp lý để bác bỏ bằng văn bản.

KCSO Không Có Cơ Chế Thực Hiện và Theo Dõi

Một vấn đề rõ ràng khác là cơ cấu duyệt xét của KCSO không có khả năng đảm bảo việc thực hiện và theo dõi bất kỳ đề nghị nào theo ART, quy trình duyệt xét riêng của KCSO và thông tin đầu vào từ các nguồn khác, ví dụ như các sĩ quan có liên quan.¹⁴ Cho dù là đào tạo, xây dựng chính sách hay duyệt xét thiết bị thì đều không có cơ cấu xây dựng “kế hoạch hành động” và phân công để thực hiện kế hoạch đó. Cũng không có cơ chế đảm bảo mọi nhiệm vụ phân công đều được báo cáo lại cho ban lãnh đạo của tổ chức. Nói một cách đơn giản là không có cơ chế chính thức theo các nguyên tắc hiện hành để đảm bảo việc thực hiện, ngay cả đối với những ý tưởng hiệu quả nhất.

Nếu chỉ xác định những vấn đề tiềm tàng và thảo luận về những vấn đề đó thì chỉ mang tính nhất thời và không đem lại lợi ích lâu dài cho tổ chức thi hành luật. Phải có người lập lộ trình thực hiện từ nay về sau và đảm bảo việc trao đổi dẫn đến cải thiện. Trừ khi có cơ chế đảm bảo các đề xuất hữu ích được chuyển thành các mục hành động, những ý tưởng này chắc chắn sẽ thất bại ngay từ đầu. Và rõ ràng đó là những gì đã xảy ra với mỗi và mọi đề xuất do KCSO đưa ra như được trình bày trên đây. Điều cấp bách cần thực hiện là lập ra các nguyên tắc để chuyển những cải thiện được đề xuất trong nội bộ thành cải cách hiệu quả.

ĐỀ NGHỊ MƯỜI HAI: KCSO cần lập ra các nguyên tắc để đảm bảo thực hiện mọi đề nghị được Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực chấp nhận bằng cách:

- Giao trách nhiệm thực hiện cho nhân viên KCSO cụ thể.
- Ủy thác cho nhân viên chỉ huy của KCSO trách nhiệm đảm bảo thực hiện hiệu quả và kịp thời.¹⁵

Các Sĩ Quan Có Liên Quan Trực Tiếp Tham Gia Quy Trình của Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực

Như đã trình bày chi tiết trên đây, một khía cạnh kỳ lạ của Hội Đồng Duyệt Xét KCSO là cho nhân viên có liên quan tham gia và trực tiếp hỏi họ về nhiều phương diện khác nhau trong việc ra quyết định của họ. Mặc dù báo cáo tường thuật về các thủ tục của Hội Đồng Duyệt Xét có thảo luận về một số lĩnh vực yêu cầu cung cấp thông tin và câu trả lời của các thám tử có liên quan nhưng việc thu thập dữ kiện không được ghi âm và hồ sơ chi tiết của phần “Hỏi và Đáp” không được lưu giữ một cách có hệ thống.

¹⁴ Kết quả duyệt xét tài liệu của ART cho thấy người duyệt xét đã gặp giám sát viên sau phần trình bày của Hội Đồng Duyệt Xét. Người này đã “ghi chép” về những mục hành động có thể thực hiện nhưng mọi nỗ lực khác để thực hiện có vẻ dừng lại ở đó.

¹⁵ Chúng tôi hiểu rằng những thay đổi gần đây đối với Sổ Tay Chỉ Thị Chung có thể đề cập đến tinh thần của Đề Nghị này.

Việc nhân viên có liên quan tham gia có vẻ là một nỗ lực xuất sắc để tạo cơ hội cho Hội Đồng Duyệt Xét đặt ra những câu hỏi về việc ra quyết định mà có thể chưa được giải đáp trong các cuộc thẩm vấn ban đầu. Việc này cũng tạo cơ hội cho các sĩ quan có liên quan đưa ra ý kiến phản hồi với Hội Đồng Duyệt Xét về những cách để cải thiện cách ứng phó của tổ chức đối với những thử thách tương tự.

Mặc dù nguyên tắc có thể có ý định tốt nhưng quy trình không đưa ra cơ chế hiệu quả để thu thập thông tin chi tiết từ nhân viên có liên quan về việc ra quyết định của họ. Như đã trình bày xuyên suốt báo cáo này, chúng tôi đồng ý rằng Hội Đồng Duyệt Xét (và ART) cần có thêm thông tin từ nhân viên có liên quan về việc ra quyết định và kết quả thực hiện mà không có trong các cuộc thẩm vấn ban đầu đã được tiến hành nhằm mục đích điều tra tội phạm. Tuy nhiên, với các tình huống dường như có thể cản trở tính vô tư tuyệt đối, việc cho phép nhân viên có liên quan tham gia cuộc họp của Hội Đồng Duyệt Xét ở cuối quy trình không phải là một cách đáng tin cậy để có được góc nhìn này.

Thay vào đó, chúng tôi đề nghị cách tiếp cận được nhiều cơ quan áp dụng: cụ thể là thẩm vấn hành chính chính thức với mỗi nhân viên có liên quan và nhân chứng quan trọng.¹⁶ Phương pháp này đảm bảo quy trình thu thập dữ kiện hiệu quả và có hiệu suất, qua đó cung cấp thông tin cần thiết cho người duyệt xét mà không cần quy trình rời rạc và có vẻ khó xử khi một hoặc nhiều nhân viên phải trả lời các câu hỏi của những người trong Hội Đồng Duyệt Xét về kết quả thực hiện của mình.¹⁷ Để thúc đẩy nhân viên có liên quan đưa ra ý kiến góp ý hiệu quả về cách cải thiện tổ chức, như chúng tôi trình bày dưới đây, một phương pháp hiệu quả hơn sẽ là gộp bước này dưới hình thức một buổi sơ kết sau khi duyệt xét.

ĐỀ NGHỊ MƯỜI BA: KCSO cần sửa đổi các nguyên tắc của mình để nhân viên có liên quan không tham gia quy trình của Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực.

ĐỀ NGHỊ MƯỜI BỐN: Để thu thập đầy đủ thông tin về việc ra quyết định của nhân viên có liên quan, KCSO cần đưa một buổi thẩm vấn hành chính vào quy trình thu thập dữ kiện.

¹⁶ Trên thực tế, trong trường hợp này, nhân viên có liên quan cho biết họ sẽ thoải mái hơn nếu ART trao đổi với họ trong suốt quá trình duyệt xét.

¹⁷ Quá trình này có thể giải thích một phần tình trạng dường như thiếu liên kết giữa đặc điểm ban đầu mà các thám tử có liên quan gán cho sự cố (là rủi ro cao, có khả năng D.R. có vũ khí và có xu hướng sẽ cố tiến hành một vụ cướp) với khẳng định rõ ràng của họ trong cuộc họp của Hội Đồng Duyệt Xét (rằng họ không dự kiến sẽ có vụ cướp hoặc đối tượng có vũ khí, vì kịch bản chỉ là một thiếu nữ đang cố mua rượu). Hội Đồng Duyệt Xét không có cơ chế nào để giải quyết những mâu thuẫn giả định này hoặc phản biện nhân viên với những phần trình bày mâu thuẫn trước đó.

Ý Kiến Phản Hồi với Nhân Viên Có Liên Quan

Như đã lưu ý trên đây, quy trình hiện tại của KCSO tạo cơ hội cho Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực đặt câu hỏi cho nhân viên có liên quan về việc ra quyết định của họ, cũng như đưa ra đề nghị và ý kiến phản hồi khác của họ. Chúng tôi cũng ghi lại mối lo ngại của mình về những bất lợi của cách tiếp cận này, cũng như nhu cầu thu thập thông tin từ các sĩ quan thuộc diễn đàn khác và trước khi Hội Đồng Duyệt Xét tập trung. Mặc dù vậy, vẫn có giá trị đáng kể đối với quy trình cung cấp thông tin cho nhân viên có liên quan về những vấn đề cụ thể mà những người duyệt xét nội bộ của KCSO đã cân nhắc và đề cập.¹⁸ Chúng tôi đề xuất nên chỉ định một người nắm rõ tình hình tiến hành buổi sơ kết khách quan, thẳng thắn với nhân viên có liên quan vào cuối quy trình. Trong cùng diễn đàn đó, những người có liên quan có thể chia sẻ quan điểm riêng về cuộc điều tra và quy trình duyệt xét, cũng như những đề xuất để cải thiện kết quả thực hiện và mức độ sẵn sàng trong tương lai.

ĐỀ NGHỊ MƯỜI LĂM: Trên cơ sở định kỳ, KCSO cần chỉ định một thành viên trong Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực chịu trách nhiệm đưa ra ý kiến phản hồi chi tiết cho nhân viên có liên quan về các vấn đề chiến thuật hoặc ra quyết định đã được nêu lên trong cuộc họp của Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực, đồng thời đưa ra diễn đàn để các sĩ quan chia sẻ trải nghiệm của họ về quy trình duyệt xét.

Xây Dựng Phương Pháp Xuất Nội Dung Học Tập cho Nhân Viên KCSO

Như đã lưu ý trên đây, quy trình duyệt xét hành chính cần nghiên cứu mọi sự cố dùng vũ lực gây chết người thông qua các phương diện về trách nhiệm giải trình, chính sách, chiến thuật, thiết bị và giám sát. Ngoài mọi thay đổi hữu hạn về chính sách, các nguyên tắc, cách thực hành, thiết bị và chế độ đào tạo, cơ quan cũng cần tiến hành một “buổi sơ kết” cho tất cả nhân viên về những bài học kinh nghiệm. Nguyên tắc đó không chỉ có lợi cho chính cơ quan mà còn là một biện pháp khắc phục cho việc “trò chuyện trong phòng thay đồ”, vốn luôn không hoàn chỉnh và thường xuyên không chính xác mà chúng tôi thấy đã đáp ứng được yêu cầu khi các cơ quan không sơ kết lại những vấn đề chính một cách khẳng định.

Thông qua việc ban hành các bản tin đào tạo và cơ chế sơ kết khác, các cơ quan thi hành luật tiến bộ đảm bảo việc xuất thông tin hữu ích và chuyên sâu để có lợi cho tất cả thành viên. Thái độ ác cảm thường thấy của lực lượng thi hành luật đối với việc xem xét lại các sự cố nghiêm trọng của cơ quan một cách chi tiết và phân biện không phù hợp với việc tự xét một cách tự tin và nghiêm khắc.

ĐỀ NGHỊ MƯỜI SÁU: KCSO cần xây dựng các cơ chế nhằm thảo luận cởi mở về “những bài học kinh nghiệm” từ bất kỳ sự cố dùng vũ lực gây chết người để mỗi thành viên chuẩn bị tốt hơn cho những thử thách tương tự trong tương lai.

¹⁸ Trong những tình huống xảy ra vi phạm chính sách và có khả năng áp dụng kỷ luật, mọi buổi sơ kết cần được điều chỉnh để đảm bảo không ảnh hưởng đến quy trình chịu trách nhiệm giải trình chính thức.

Phần Trình Bày của Các Thám Tử Có Liên Quan

A. Hạ Sĩ Cảnh Sát A: Tóm Tắt Phần Trình Bày

Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã báo cáo cho các thám tử của KCSO rằng khi các đối tượng còn cách khoảng 4-6 foot, hạ sĩ này đã kéo mở cửa trượt bên hành khách và hô lớn: “Sheriff’s Office” (Văn Phòng Cảnh Sát đây). Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã khai báo rằng khu vực đó không được chiếu sáng tốt nhưng hạ sĩ này đã thấy các đối tượng bắt đầu di chuyển, giật mình và nhìn về phía mình. Hạ Sĩ Cảnh Sát A cho biết đối tượng mà hạ sĩ này cho là D.R. đã rút hai bàn tay ra khỏi áo ni và đưa tay xuống quần. Hạ sĩ này báo cáo rằng đối tượng còn lại đã kéo áo ni lên và mình có thể thấy bàn tay phải của đối tượng đó đang cầm một khẩu súng có nòng súng hướng xuống dưới.¹⁹

Hạ Sĩ Cảnh Sát A trình bày rằng trong khi di chuyển để ra khỏi chiếc xe tải van, hạ sĩ này bắt đầu rút súng ra và có thể thấy nòng súng của đối tượng thứ hai bắt đầu di chuyển lên trên, hướng về phía các thám tử. Hạ sĩ này đã viết rằng các thám tử đồng nghiệp của mình lúc đó đang ở trong một chiếc xe không được bọc thép bảo vệ và nếu các đối tượng bắt đầu bắn thì đó sẽ là tình huống “cực kỳ dễ dàng”. Hạ Sĩ Cảnh Sát A cho biết khi đó, mình đã nổ súng bắn đối tượng không xác định chỉ ngay sau khi rút súng ra khỏi bao và quay nòng súng về phía trước. Hạ Sĩ Cảnh Sát A báo cáo là mình đã không ngắm khi bắn và cũng không giơ thẳng tay ra.

Hạ Sĩ Cảnh Sát A báo cáo đã thấy đối tượng không xác định quay lưng lại và sau đó hạ sĩ này tập trung vào D.R. vì đối tượng này đang bỏ chạy, theo những gì hạ sĩ này cho biết. Hạ sĩ này báo cáo mình đã quay lại chú ý đến đối tượng thứ nhất và nghe thấy tiếng súng nổ khi đối tượng đó đang chạy lên đường xe chạy. Hạ Sĩ Cảnh Sát A báo cáo là đối tượng đó đã nhìn lại các thám tử trong khi tay vẫn cầm khẩu súng. Hạ sĩ này báo cáo là mình đã yêu cầu đối tượng đó bỏ súng xuống và bắt đầu giơ súng lên để sẵn sàng bắn. Hạ Sĩ Cảnh Sát A báo cáo là đối tượng đã di chuyển đến vị trí thuận tiện trên cao. Hạ Sĩ Cảnh Sát A cho biết mình vẫn lo sợ cho tính mạng của bản thân và các cộng sự, cũng như sự an toàn của cộng đồng. Hạ Sĩ Cảnh Sát A báo cáo khi mình nhắm bắn vào người thì đối tượng đó đã ngã ra đất.

B. Thám Tử B: Tóm Tắt Phần Trình Bày

Thám Tử B đã nói với các thám tử của KCSO rằng khi cửa chiếc xe tải van đang mở, cả hai người đó đều nhìn họ với vẻ ngạc nhiên. Thám Tử B kể đã thấy một trong hai người có súng xuất hiện bên phải. Thám Tử B kể là mình đã hô lớn “Police!” (Cảnh sát đây!) trong khi một sĩ quan khác hô lớn “Police” (Cảnh sát đây!) và “Get on the ground” (Quy xuống đất). Thám Tử B kể mình tập trung vào người có súng nhưng có thể thấy người thứ hai bỏ chạy.

¹⁹ Như trình bày chi tiết bên dưới, Thám Tử B cũng báo cáo đã thấy khẩu súng trong bàn tay phải của Dunlap-Gittens. Tuy nhiên, mẹ của Dunlap-Gittens nói với truyền thông rằng con trai của bà thuận tay trái.

Thám Tử B cho biết là Hạ Sĩ Cảnh Sát A ra khỏi chiếc xe tải van đúng vào lúc người thứ nhất đang giờ súng lên. Thám Tử B kể là mình đã thấy Hạ Sĩ Cảnh Sát A xuất hiện cùng khẩu súng và nghe thấy hai tiếng nổ ngắn mà thám tử này cho là Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã bắn một phát đạn và đối tượng đó “có lẽ” đã nổ súng.²⁰ Hạ Sĩ Cảnh Sát A ra khỏi chiếc xe tải van và Thám Tử B đã mất dấu Hạ Sĩ Cảnh Sát A trong chốc lát. Thám Tử B kể là mình và Thám Tử C đang ra khỏi chiếc xe tải van khi người có súng đang “tách ra”.²¹

Thám Tử B kể là người đó vẫn có súng và nhìn về phía các thám tử. Thám Tử B cho biết mình nghĩ là đối tượng đó có thể đã bắn Hạ Sĩ Cảnh Sát A hoặc bắn các thám tử và sau đó, Thám Tử B đã bắn một phát.²² Thám tử này báo cáo là người đó hơi quay đi và bắt đầu di chuyển ra xa, về phía đằng sau chiếc xe tải van. Thám Tử B viết là mình có thể thấy đối tượng đó vẫn đang cầm súng và không thể hiện bất kỳ dấu hiệu đầu hàng nào, do đó, thám tử này đã bắn thêm một phát nữa. Thám Tử B cho biết dường như phát súng của mình không có bất kỳ ảnh hưởng nào đến đối tượng vì đối tượng đó vẫn tiếp tục chạy lên con dốc của đường xe chạy, quay lại nhìn các thám tử trong khi vẫn cầm vũ khí.

Thám Tử B viết là mình lo sợ rằng nếu đến được vị trí cao, đối tượng đó có thể lợi dụng vị trí đó để bắn các thám tử và giành được lợi thế về chiến thuật. Thám Tử B báo cáo là mình đã bắn đối tượng đó thêm một phát khác khi Thám Tử C nổ súng và đối tượng đó đã ngã xuống đất.²³

²⁰ Như đã lưu ý trên đây, cuộc điều tra đã xác định Hạ Sĩ Cảnh Sát A chỉ bắn một phát đạn và cả Dunlap-Gittens lẫn D.R. đều không nổ súng.

²¹ Thám Tử B báo cáo mình đã bị thương ở vai do ra khỏi chiếc xe tải van quá nhanh. Trong hồ sơ không có bằng chứng cho thấy Thám Tử B đã được điều trị chấn thương này. Thêm vào đó, Thám Tử B không được hỏi là liệu chấn thương vai có làm giảm khả năng phản ứng có chiến thuật với sự cố này hay không.

²² Điều cần quan tâm là Hạ Sĩ Cảnh Sát E, một trong những thám tử mặc thường phục được bố trí, đã kể với các điều tra viên rằng khi tới nơi, hạ sĩ này đã thấy một người đàn ông nằm trên đất. Theo lời Hạ Sĩ Cảnh Sát E, Thám Tử B đã lấy súng ra và nói: “He had a gun, he had a gun” (Cậu ta có súng, cậu ta có súng). Nếu Thám Tử B cho rằng đối tượng đó thực sự đã bắn các thám tử tại thời điểm đó, thì đáng lẽ thám tử này nên thông báo cho Hạ Sĩ Cảnh Sát E biết. Không có ai tìm hiểu về vấn đề này trong suốt quá trình điều tra hay duyệt xét của KCSO.

²³ Cuộc điều tra cho thấy Thám Tử B là người bắn phát đạn chí mạng vào đầu của Dunlap-Gittens. Hai viên đạn khác gây ra thương tích cho Dunlap-Gittens là do Thám Tử C bắn.

C. Thám Tử C: Tóm Tắt Phần Trình Bày

Thám Tử C báo cáo là vào ngày xảy ra sự cố, mình đang ở phía sau chiếc xe tải van khi Hạ Sĩ Cảnh Sát A mở cửa trượt của chiếc xe. Thám Tử C cho biết rằng mình và Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã đồng thời tự xưng là cảnh sát và chỉ dẫn để các đối tượng quỳ xuống đất. Thám Tử C cho biết mình đã thấy cả hai đối tượng kéo áo ni lên, trong đó một người cầm một vật màu đen mà thám tử này cho là một khẩu súng. Thám Tử C cho biết cả hai đối tượng đều không bỏ chạy ngay lập tức và nhìn có vẻ ngạc nhiên hơn là sợ hãi.

Thám Tử C báo cáo là sau đó, Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã chặn mắt tầm quan sát đối tượng của mình vì Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã bước xuống từ chiếc xe tải van. Thám Tử C cho biết đã nghe thấy một tiếng nổ lớn mà thám tử này nhận ra đó là tiếng súng. Trong khi ra khỏi chiếc xe tải van, Thám Tử C cho biết đã nghe thấy Hạ Sĩ Cảnh Sát A la lớn “drop the gun” (hạ súng xuống) hai lần.

Thám Tử C cho biết đã rút súng ra khỏi bao và nổ súng vì lo sợ cho tính mạng của bản thân và các cộng sự. Thám Tử C báo cáo là khi mình nổ súng, đối tượng đã quay lưng lại và bắt đầu chạy lên con dốc trong khi ngoái nhìn các thám tử qua vai. Thám Tử C báo cáo đã lo sợ rằng đối tượng sẽ bắn các thám tử khi bỏ chạy hoặc tìm một vị trí được che chắn để bắn họ. Thám Tử C đã nhận thấy các thám tử không được che chắn bảo vệ. Thám Tử C báo cáo thêm rằng mình lo sợ nếu đối tượng bỏ chạy thành công thì sẽ trở thành mối nguy hiểm nghiêm trọng đối với người dân và cho biết mình đã dừng bắn khi đối tượng bắt đầu ngã xuống.

Quy Trình Duyệt Xét: Các Vấn Đề và Những Câu Hỏi Chưa Được Giải Đáp

A. Các Câu Hỏi về việc Hạ Sĩ Cảnh Sát A Sử Dụng Vũ Lực Gây Chết Người

Như đã lưu ý trên đây, Hạ Sĩ Cảnh Sát A mô tả mình đã bắn ngay lập tức mà không ngắm. Tuy nhiên, mặc dù đối tượng vẫn tiếp tục giữ súng khi bỏ chạy và các thám tử đồng nghiệp bắn nhiều phát súng trong thời gian đó, Hạ Sĩ Cảnh Sát A không bắn thêm bất kỳ phát đạn nào. Và từ kết quả so sánh đạn của tòa án, rõ ràng là phát đạn của Hạ Sĩ Cảnh Sát A không bắn trúng Dunlap-Gittens. Căn nhắc bằng chứng này, một kịch bản hợp lý khác không được đề cập trong cuộc thẩm vấn của Hạ Sĩ Cảnh Sát A hoặc trong suốt quy trình duyệt xét là liệu có đúng phát đạn mà hạ sĩ này đã bắn không phải là phát bắn có chủ ý mà là vụ vô tình nổ súng hay không.

Các sĩ quan thi hành luật thường được đào tạo là nếu gặp tình huống sử dụng vũ lực gây chết người, họ sẽ phải tiếp tục bắn cho đến khi không còn mối đe dọa. Trong tình huống này, rõ ràng là Hạ Sĩ Cảnh Sát A không làm theo những gì được đào tạo vì đã bắn một phát đạn mà không kiểm chế được đối tượng và sau đó không bắn tiếp.

Trong cuộc thẩm vấn của mình, Hạ Sĩ Cảnh Sát A không bị hỏi về lý do vì sao chỉ bắn một phát và liệu đó có phải là vô tình nổ súng hay không. Trong suốt quá trình duyệt xét cũng không có bất kỳ phân tích nào về khả năng vô tình nổ súng hoặc liệu phát bắn duy nhất của Hạ Sĩ Cảnh Sát A có phù hợp với kỳ vọng đào tạo hay không. Việc không phân tích hoặc không nêu đặc trưng

trong khi xem xét kiểu bắn súng của Hạ Sĩ Cảnh Sát A không có đánh giá toàn diện và chi tiết được bảo đảm trong mỗi sự cố dùng vũ lực gây chết người.

ĐỀ NGHỊ MUỖI BÀY: Trong các trường hợp sử dụng vũ lực gây chết người mà nhân viên có liên quan chỉ bắn một phát, các nguyên tắc tiến hành điều tra và duyệt xét của KCSO cần cần nhắc rõ ràng liệu phát súng đó có phải là vô tình nổ súng hay không.

B. Không Có Phân Tích về việc Liều Thám Tử B và Thám Tử C Sử Dụng Vũ Lực Gây Chết Người Có Phù Hợp với Nội Dung Đào Tạo và Kỳ Vọng của KCSO Hay Không²⁴

Như được thể hiện qua phần trình bày của họ, khi các Thám Tử B và C sử dụng vũ lực gây chết người đối với Dunlap-Gittens, cậu ta đang bỏ chạy khỏi họ.²⁵ Mặc dù hai sĩ quan có liên quan này cho biết Dunlap-Gittens đã nhìn lại về phía các thám tử và vẫn mang theo súng nhưng trong suốt quy trình duyệt xét của KCSO không có đánh giá chi tiết rõ ràng nào về việc liệu mức độ đe dọa do Dunlap-Gittens gây ra tại thời điểm đó có đủ để sử dụng vũ lực gây chết người hay không.

Một số nhân chứng đã trình báo khoảng thời gian đáng kể tính từ phát súng đầu tiên của Hạ Sĩ Cảnh Sát A đến những phát súng sau đó của các Thám Tử B và C. Theo mô tả của các thám tử có liên quan, các thám tử là nhân chứng và một vài nhân chứng là thường dân,²⁶ loạt tiếng súng gồm một phát ban đầu, khoảng dừng và sau đó là các phát súng khác. Trên thực tế, hai thám tử hoạt động ngầm ở khoang trước cho biết khoảng dừng của loạt tiếng súng cho họ có đủ thời gian để ra khỏi chiếc xe tải van trước khi tiếng súng thứ hai vang lên. Thám Tử B cho biết Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã nổ súng và sau đó bản thân thám tử này cùng Thám Tử C cũng nổ súng. Trái ngược với

²⁴ Như đã giải thích trên đây, vì báo cáo này nhằm mục đích duyệt xét có hệ thống và vì các chính sách sử dụng vũ lực của KCSO đã được sửa đổi kể từ ngày xảy ra sự cố nên báo cáo này sẽ không kháng cáo có nên coi việc sử dụng vũ lực gây chết người trong trường hợp này là vi phạm chính sách hay không. Mà mục đích của báo cáo này là nhằm chứng minh KCSO cần nâng cao mức độ nghiên cứu kỹ khi quyết định mỗi phát đạn phù hợp như thế nào với nội dung đào tạo và kỳ vọng của cơ quan.

²⁵ Điều này cũng được củng cố khi nghiên cứu đường đạn sau khi họ bắn trúng Dunlap-Gittens. Giám định viên y khoa đã làm chứng trong cuộc thẩm tra chính thức rằng Dunlap-Gittens có những chấn thương sau:

- Vết thương do đạn bắn từ phía sau xuyên qua đầu (gây mất khả năng ngay lập tức);
- Vết thương do đạn bắn từ phía sau xuyên qua đùi trái (không đe dọa tính mạng);
- Vết thương do đạn bắn từ phía sau xuyên qua mông phải;
- Vết thương do đạn bắn từ phía sau xuyên qua đùi phải (không đe dọa tính mạng); và
- Vết thương do đạn bắn từ phía trước xuyên qua bìa.

²⁶ Vào đêm xảy ra sự cố, Thám Tử D cho các điều tra viên của KCSO biết rằng hai nhân chứng là thường dân cho biết đã nghe thấy một tiếng súng, khoảng dừng rồi đến một tiếng súng khác.

phát súng của Hạ Sĩ Cảnh Sát A, bằng chứng cho thấy các Thám Tử B và C có nhiều thời gian để suy nghĩ về việc có cần nổ súng thêm hay không.

Như đã lưu ý trên đây, Hội Đồng Duyệt Xét đã đưa ra một phần trình bày kết luận dựa trên mô tả của các thám tử, cộng thêm đối tượng “có vẻ chuẩn bị sẵn sàng nổ súng về phía các sĩ quan”. Không rõ kết luận mơ hồ này dựa trên cơ sở những kết quả quan sát cụ thể nào của các thám tử hay dữ kiện ủng hộ nào khác. Nếu một đối tượng đang bỏ chạy dừng lại, quay người lại hoặc chĩa súng về phía các sĩ quan thì nếu vẫn có những cách diễn giải khác nhau, những động tác đó sẽ cấu thành bằng chứng khách quan rằng đối tượng đó đã thay đổi hành vi từ bỏ chạy sang công kích. Tuy nhiên, trong trường hợp này, không quan sát thấy những động tác đó. Việc đối tượng ngoái lại nhìn trong khi vẫn tiếp tục chạy trong trường hợp này (sự việc thực tế do các sĩ quan kể lại) giống với phản xạ xem hành động của các sĩ quan hơn, chứ không phải là nỗ lực đối đầu và tấn công họ.

Suy đoán của các thám tử về việc đối tượng đang tìm đến “vị trí cao hơn” và giành lợi thế về chiến thuật cũng không phải là cơ sở khác cho việc sử dụng vũ lực gây chết người trong trường hợp này.²⁷ Các sĩ quan cần tận dụng lợi thế về thời gian và khoảng cách được tạo ra khi các đối tượng bỏ chạy (ngay cả khi đối tượng đang leo lên dốc) để triển khai một cách an toàn hơn, tìm chỗ che chắn và giành ưu thế về chiến thuật, chứ không phải coi lợi thế đó là cơ sở củng cố cho mối đe dọa theo cảm nhận của họ mà không có chi tiết chứng minh cụ thể. Với uy tín của mình, Hội Đồng Duyệt Xét có vẻ như không dựa vào cơ sở này để chứng minh việc sử dụng vũ lực gây chết người trong trường hợp này là chính đáng.

Cuối cùng, mối lo ngại được nêu lên về việc đối tượng chạy thoát và sau đó gây tổn hại đến những thường dân chưa xác định không được coi là cơ sở thực tế để sử dụng vũ lực gây chết người. Trong trường hợp này, không có thường dân nào được xác định có khả năng bị tổn hại trong cuộc đụng độ. Và trong bất kỳ môi trường đô thị nào, nếu dự định có hành vi bạo lực với người khác thì đối tượng có vũ khí gần như sẽ luôn có khả năng làm việc đó. Trong trường hợp này và theo những gì được kể khách quan, hai đối tượng chỉ có ý định trốn thoát khỏi mối đe dọa bị ba người đàn ông có vũ khí nhảy ra từ phía sau chiếc xe tải van bắt giữ hoặc đánh đập. Trên thực tế, trong trường hợp này và như trình bày chi tiết dưới đây, những phát súng bắn trượt của các thám tử vào một căn hộ có người ở đã tạo ra mối đe dọa nghiêm trọng hơn đối với những thường dân vô tội so với bất kỳ hành động nào của các đối tượng. Với uy tín của mình, Hội Đồng Duyệt Xét có vẻ như cũng không dựa vào cơ sở này để chứng minh việc sử dụng vũ lực gây chết người trong trường hợp này là chính đáng.

Mặc dù vậy, do sẵn sàng chấp nhận cảm nhận chung về mối đe dọa của các sĩ quan có liên quan và không công khai bác bỏ lý lẽ bào chữa về “vị trí cao hơn” hay “mối đe dọa đối với người dân”, Hội Đồng Duyệt Xét đã không đưa ra được thông điệp rõ ràng và hiệu quả trong những kết

²⁷ Thêm vào đó, các thám tử đã cho phép đối tượng tiếp cận chiếc xe tải van tại địa điểm cụ thể này. Tại đó, lộ trình tẩu thoát tự nhiên của các đối tượng sẽ giúp họ có được vị trí cao hơn so với các sĩ quan.

luận của mình. Chúng tôi nhận thấy rằng ba thám tử đã bị giết mình và lúc đó nghi ngờ rằng sự kiện đã bị lộ và hai trong số các sĩ quan sau đó đã báo cáo họ cho rằng đối tượng đã nổ súng. Tuy nhiên, câu hỏi trọng yếu từ chuỗi sự việc này là cần lý lẽ bào chữa nào để sử dụng vũ lực gây chết người khi các đối tượng có vũ khí cố bỏ chạy.

Trong trường hợp này, thông điệp từ những kết luận của Hội Đồng Duyệt Xét không rõ ràng ngay cả khi được cân nhắc một cách tích cực nhất và có lẽ thậm chí còn khó hiểu. Từ góc độ hệ thống, KCSO cần khẩn trương hợp tác với tất cả các bên quan tâm và các bên liên quan để xem xét lại những tình huống cần cho phép sử dụng vũ lực gây chết người đối với các đối tượng đang bỏ chạy sao cho rõ ràng, cụ thể và đáp ứng được kỳ vọng của cộng đồng, cũng như các nguyên tắc thi hành luật tiến bộ.

ĐỀ NGHỊ MƯỜI TÁM: KCSO cần hợp tác với các bên liên quan và cộng đồng để xác định liệu có nên phê chuẩn việc sử dụng vũ lực gây chết người khi đối tượng có vũ khí đang bỏ chạy khỏi lực lượng thi hành luật hay không.

ĐỀ NGHỊ MƯỜI CHÍN: KCSO cần thông báo cho các thành viên biết cần nghiên cứu kỹ một cách chặt chẽ những mối lo ngại về việc đối tượng bỏ chạy sẽ giành được “lợi thế về chiến thuật”, căn cứ vào những cách mà việc gia tăng thời gian và khoảng cách thường cải thiện các phương án của sĩ quan.

ĐỀ NGHỊ HAI MƯƠI: KCSO cần thông báo cho các thành viên biết những mối lo ngại chung chung mang tính suy đoán về việc một đối tượng đang trốn thoát và gây tổn hại cho các bên thứ ba vô tội không đủ làm cơ sở để sử dụng vũ lực gây chết người.

C. Không Nghiên Cứu Thỏa Đáng Bằng Chứng về Những Phát Súng Trật Mục Tiêu

Lời khai tuyên thệ trong cuộc thẩm tra chính thức từ một thám tử tại hiện trường phạm tội cho biết họ đã xác định được bốn viên đạn bắn trúng mặt tiền một tòa nhà chung cư gần đó, trong đó có ba viên xuyên qua bức tường phía trước. Vào đêm xảy ra sự cố, Thám Tử D kể với các điều tra viên rằng mình và Hạ Sĩ Cảnh Sát E đã bắt đầu kiểm tra các căn hộ ở cả hai bên của hiện trường phạm tội và phát hiện một căn hộ của hai người phụ nữ đã trúng hai viên đạn xuyên qua nhà họ, cuối cùng rơi vào phòng tắm và tường hành lang. Báo cáo điều tra của KCSO ghi nhận rằng một trong những người ở tại địa chỉ đó đã gọi 911 ngay sau khi các viên đạn bắn vào căn hộ của họ.²⁸

Mặc dù những viên đạn lạc được ghi chép đầy đủ nhưng lại không được cân nhắc trong suốt quá trình duyệt xét hành chính của KCSO. Cần chú ý đến những viên đạn lạc bắn trúng đầu đó vì đây

²⁸ Một báo cáo điều vận cho biết không lâu sau khi xảy ra sự cố, một phụ nữ đã trình báo có một viên đạn bay xuyên qua phòng của con gái mình và ghim vào vị trí cách đầu của cô con gái từ ba foot trở xuống. Việc duyệt xét bản ghi âm cho thấy người điều vận đã thể hiện sự đồng cảm và cảm xúc với người gọi một cách đáng khen ngợi.

là bằng chứng về những phát súng sử dụng vũ lực gây chết người nhưng trượt mục tiêu dự định và mối nguy hiểm có hữu là sẽ vô tình bắn trúng những người không liên quan. Tuy nhiên, các sĩ quan có liên quan không bị hỏi về những phát súng trượt mục tiêu đó, đồng thời cũng không có cuộc điều tra thực sự nào về rủi ro đối với các căn hộ có người ở khi nằm ở hướng đạn bay. Cuộc điều tra cũng không đánh giá cách ứng phó của KCSO đối với những mối lo ngại thích đáng về các cư dân của căn hộ bị ảnh hưởng vào đêm xảy ra sự cố. Cuối cùng, không có bằng chứng về việc KCSO tiếp tục theo dõi để tạo điều kiện bồi thường cho các bên bị ảnh hưởng.

Quy trình duyệt xét chặt chẽ đáng lẽ nên có đánh giá về những phát đạn trượt mục tiêu như một phần trong việc thực hiện của sĩ quan. Các sĩ quan được đào tạo để cân nhắc không gian xung quanh khi quyết định có nên sử dụng vũ lực gây chết người hay không và nếu có thì vào thời điểm nào. Trong trường hợp này, các sĩ quan không được hỏi về không gian xung quanh và liệu họ có tính đến rủi ro nổ súng vào cư dân trong căn hộ so với rủi ro mà họ đưa ra là nếu có thể trốn thoát thì đối tượng có thể sử dụng bạo lực với chính những người đó hay không. Quy trình duyệt xét cũng không cân nhắc liệu những phát đạn trượt mục tiêu đó có làm dấy lên thắc mắc về khả năng bắn súng của sĩ quan hay không.

Ngoài việc đánh giá kết quả thực hiện của các sĩ quan có liên quan, quá trình duyệt xét nội bộ đáng lẽ cũng nên cân nhắc liệu KCSO có ứng phó thỏa đáng với thực tế là có một vài viên đạn đã bay vào căn hộ của các cư dân không liên quan hay không và liệu những cư dân đó có được bồi thường do KCSO sử dụng vũ lực gây chết người hay không.

ĐỀ NGHỊ HAI MƯƠI MỐT: Mỗi khi cuộc điều tra phát hiện đạn lạc, KCSO cần hỏi các sĩ quan có liên quan về những phát đạn đó và cân nhắc điều đó khi đánh giá kết quả thực hiện của các sĩ quan.

ĐỀ NGHỊ HAI MƯƠI HAI: Mỗi khi cuộc điều tra phát hiện đạn lạc bắn trúng công trình có người ở, quy trình duyệt xét của KCSO cần cân nhắc cách ứng phó của cơ quan với sự kiện đó có cân nhắc một cách thích hợp phúc lợi của những người ở trong công trình đó hay không và liệu mọi thiệt hại mà các cư dân phải gánh chịu có được giải quyết thích đáng hay không.

D. KCSO Không Duyệt Xét Việc Chọn Vị Trí Chiến Thuật của Các Thám Tử Có Liên Quan

Như đã lưu ý trên đây, các thám tử đã báo cáo là sau khi đụng độ với các đối tượng có vũ khí, họ thấy bản thân mình rơi vào thế bất lợi về chiến thuật. Ví dụ: Thám Tử C báo cáo là sau khi ra khỏi chiếc xe tải van, họ không có gì che chắn bảo vệ và tất cả các thám tử đều nói đến ưu thế về chiến thuật mà đối tượng có được khi chạy đến vị trí cao hơn. Tuy nhiên, cho dù nhận ra điều đó, nhân viên có liên quan đã không kể về việc cân nhắc các cách để giải quyết những nhược điểm về chiến thuật này, ví dụ như di chuyển để được che chắn hoặc chọn lại vị trí để loại bỏ ưu thế về chiến thuật của đối tượng. Khả năng triển khai lại về chiến thuật sang các vị trí an toàn hơn cũng

không được nêu lên cho các thám tử trong các cuộc thẩm vấn của họ hoặc cân nhắc trong quá trình duyệt xét.

Các sĩ quan được hướng dẫn định kỳ là các nguyên tắc về chiến thuật như di chuyển để được che chắn và triển khai lại về chiến thuật có thể giảm nhẹ các mối đe dọa từ các đối tượng có vũ khí. Trong trường hợp này, mặc dù các thám tử có vẻ nhận biết được mối đe dọa nhưng không có bằng chứng hoặc cân nhắc nào về việc họ đã có bất kỳ hành động nào để giảm nhẹ mối đe dọa mà thay vào đó, họ đã quyết định sử dụng vũ lực gây chết người. Nếu cuộc điều tra yêu cầu các thám tử cung cấp thông tin và Hội Đồng Duyệt Xét cân nhắc liệu có các phương án chiến thuật hay không sau khi các đối tượng bắt đầu bỏ chạy thì có thể tiến hành duyệt xét tổng thể hơn và có thể rút ra thêm bài học kinh nghiệm và hành động khắc phục.

ĐỀ NGHỊ HAI MƯƠI BA: Cần sửa đổi các nguyên tắc tiến hành điều tra và duyệt xét của KCSO để yêu cầu cung cấp thông tin về việc liệu có các phương án chiến thuật thay thế để giảm bớt mọi mối đe dọa đối với nhân viên có liên quan hay không.

E. Không Lưu Giữ Hồ Sơ Đào Tạo

Các hoạt động ngầm là một chức năng thi hành luật đặc biệt, yêu cầu phải đào tạo riêng. Hoạt động duyệt xét của ART đã cố gắng xác định những thám tử nào của KCSO tham gia về chiến thuật trong sự cố hoặc việc lập kế hoạch cho sự cố đã tham gia đào tạo về hoạt động ngầm. Hồ sơ đào tạo do KCSO lưu giữ không thể hiện nhất quán liệu có bất kỳ nhân sự nào trong số đó đã tham dự buổi chỉ dẫn đó hay không. Do đó, trong quá trình duyệt xét của ART phải hỏi nhân viên đào tạo từ cơ quan cung cấp và theo những gì nhớ được, người này đã xác nhận có ít nhất hai thám tử trong số đó đã tham gia đào tạo. Nhưng đối với một số nhân viên tham gia hoạt động này, không có hồ sơ cho thấy họ đã được đào tạo chính thức về hoạt động ngầm.

Việc KCSO không lưu giữ đầy đủ hồ sơ đào tạo của nhân viên là điều đặc biệt đáng lo ngại. Tất cả các cơ quan thi hành luật đều cần có khả năng sẵn sàng truy cập cơ sở dữ liệu chứa hồ sơ đào tạo đầy đủ và hoàn chỉnh của nhân viên. Thiếu sót nghiêm trọng trong việc lưu giữ hồ sơ này được xác định trong quá trình duyệt xét của ART nhưng không có bằng chứng về bất kỳ hành động nào được thực hiện để khắc phục thiếu sót nghiêm trọng trong việc lưu giữ hồ sơ này. KCSO cần xây dựng ngay các chính sách và nguyên tắc để đảm bảo tất cả hoạt động đào tạo cho nhân viên của cơ quan đều được ghi chép lại và các giám sát viên có thể dễ dàng truy cập nội dung đào tạo này.

ĐỀ NGHỊ HAI MƯƠI TƯ: KCSO cần lưu ý đến những đề nghị trong nội bộ của cơ quan và xây dựng chính sách, qua đó yêu cầu mọi người tham gia hoạt động ngầm phải tham gia đào tạo chính thức về hoạt động ngầm.

ĐỀ NGHỊ HAI MƯƠI LĂM: KCSO cần duyệt xét cách lưu giữ hồ sơ đào tạo, để lịch sử đào tạo của mỗi thành viên đều hoàn chỉnh và có thể truy cập dễ dàng.

F. Không Yêu Cầu Cung Cấp Thông Tin hoặc Phân Tích Liều Hoạt Động Ngầm Có Phù Hợp với Nội Dung Đào Tạo Không

Mặc dù không thể biết chính xác mức độ đào tạo của mỗi thành viên trong nhóm chiến thuật nhưng Hội Đồng Duyệt Xét đã ghi chú rằng Thám Tử F, người đã lập kế hoạch hoạt động ngầm, đã giảng dạy các lớp hoạt động ngầm cho KCSO. Tuy nhiên, KCSO chưa từng hỏi Thám Tử F liệu kế hoạch hoạt động của thám tử này có phù hợp với nội dung đào tạo hoạt động ngầm mà thám tử này đã nhận được hay học được không. KCSO cũng chưa từng phân tích khách quan liệu kế hoạch hoạt động có phù hợp với cách thực hành được chấp nhận chung hay không. Và mặc dù KCSO đã xác định những vấn đề đáng lo ngại về việc liệu kế hoạch có phù hợp với cách thực hành được chấp nhận hay không, nhưng quy trình duyệt xét của cơ quan chưa từng đưa ra biện pháp khắc phục nào. Tóm lại, việc không xác định bất kỳ thiếu sót nào đã đưa ra thông điệp chấp nhận các hoạt động trong tương lai được thực hiện theo đúng cách đó.

ĐỀ NGHỊ HAI MƯƠI SÁU: Cần hỏi nhân viên KCSO có liên quan đến việc xây dựng kế hoạch hoạt động liệu kế hoạch đó có phù hợp với nội dung đào tạo họ đã nhận được không.

ĐỀ NGHỊ HAI MƯƠI BẢY: Nhân viên KCSO cần xác định một cách khách quan và độc lập liệu kế hoạch hoạt động và việc ra quyết định có phù hợp với thực tiễn thi hành luật không, bất kể mức độ đào tạo của nhân viên có liên quan.

G. Đánh Giá Không Thỏa Đáng Các Yếu Tố Rủi Ro Gắn Liền với Hoạt Động Ngầm

Việc duyệt xét phân trình bày của các thám tử có liên quan cho thấy những kết luận sau về các hoạt động tiếp cận dần với đối tượng đã xác định:

- Khu vực mà đối tượng muốn hẹn gặp là khu vực có tỷ lệ phạm tội cao.²⁹
- Đối tượng đã bị tịch thu súng gần đây.
- Đối tượng bị nghi ngờ có liên quan đến hoạt động băng nhóm.
- Đối tượng không xác định mình sẽ ở đâu.
- Đối tượng đã từ chối gặp tại những địa điểm ban đầu do các thám tử đề xuất.³⁰

²⁹ Như thám tử giám sát tại hiện trường đã trình bày: “Khu vực đó có nhiều tội phạm, bao gồm tội phạm sử dụng bạo lực, các băng nhóm, ma túy và mại dâm. Khi làm việc trong khu vực này, thường sẽ thấy mọi người làm trái với những nỗ lực thi hành luật. Trong đó bao gồm cả hành động ra tín hiệu để những người khác biết có cảnh sát trong khu vực”.

³⁰ Theo báo cáo của Hạ Sĩ Cảnh Sát A, trong buổi chỉ dẫn tại hiện trường, Thám Tử F đã cho hạ sĩ này biết đối tượng không muốn gặp tại hai địa điểm do các thám tử đề xuất. Hạ Sĩ Cảnh Sát A giải thích rằng hai địa điểm ban đầu dễ quan sát, được chiếu sáng tốt và trống trải. Như đã trình bày chi tiết trên đây, địa điểm mà đối tượng yêu cầu gặp mặt không được chiếu sáng tốt hoặc dễ

- Khu vực do đối tượng chọn để hẹn gặp là khu vực tối.
- Các thám tử cho rằng khu vực do đối tượng chọn là khu vực băng nhóm với nhiều tuyến đường tẩu thoát.
- Khu vực do đối tượng chọn khó quan sát vì có nhiều căn nhà ở.
- Khi bắt đầu tiếp cận chiếc xe tải van, đối tượng có một người khác đi cùng, điều này không có trong kế hoạch ban đầu.³¹
- Các đối tượng mặc quần áo rộng thùng thình tối màu nên dễ che giấu vũ khí.
- Theo Hạ Sĩ Cảnh Sát A, cả hai đối tượng đều có vẻ “không tự nhiên” khi họ nâng vai lên, điều đó khiến hạ sĩ này nghĩ là họ đang lo lắng.
- Khi xuất hiện, hai tay của cả hai đối tượng đều đặt trong túi trước của áo nỉ và ở ngoài tầm quan sát, đó là điều “đáng lo ngại” đối với Hạ Sĩ Cảnh Sát A.
- Cả hai đối tượng đều không nói chuyện hoặc thể hiện thái độ/cử chỉ chào hỏi với các thám tử hoạt động ngầm đứng trước chiếc xe tải van.³²

Người đã liên hệ với D.R. và lập kế hoạch hoạt động ngầm là Thám Tử F đã báo cáo rằng mình đã cảnh báo toàn đội về khả năng đối tượng sẽ tiến hành “rip”³³ vì điều đó phù hợp với hoạt động phạm tội trước đó của đối tượng. Thám Tử F cho biết cũng đã cảnh báo đội phụ trách bắt giữ về một “rip” từ những người khác trong khu vực vì tính chất bạo lực của khu phố đó.

Bất chấp việc xuất hiện những yếu tố này khi tiến hành hoạt động và những mối nghi ngờ mà các thám tử có liên quan đã bày tỏ trong phần trình bày thẩm vấn của mình, không ai ra quyết định là rủi ro đã trở nên quá nhiều và hủy bỏ hoạt động đó. Các giám sát viên được hướng dẫn là cần đánh giá liên tục hoạt động ngầm khi sự kiện có thay đổi, như họ đã thực hiện trong trường hợp này. Tuy nhiên, giám sát viên tại hiện trường là Hạ Sĩ Cảnh Sát A không được hỏi về việc ra

quan sát. Không ai hỏi Hạ Sĩ Cảnh Sát A rằng liệu việc các đối tượng từ chối có khiến hạ sĩ này cân nhắc lại xem nếu tiến hành hoạt động thì còn thích hợp hay không.

Hạ Sĩ Cảnh Sát A trình bày thêm rằng Thám Tử F đã thông báo rằng đối tượng có thể “có ý gây chút khó dễ cho chúng ta sau khi chúng ta đến khu vực đó”, có nghĩa là đối tượng có thể thay đổi địa điểm giao dịch. Tuy nhiên, không có thảo luận rõ ràng về việc liệu nhóm có nên đồng ý nếu đối tượng yêu cầu thay đổi địa điểm hẹn gặp một lần nữa hay không. Và trên thực tế, đối tượng không xuất hiện ngay, ngay cả khi chiếc xe tải van đã đi vài vòng dọc theo con phố.

³¹ Tuy nhiên, Hạ Sĩ Cảnh Sát A báo cáo là mình có cảm giác D.R. sẽ không đi một mình và không biết sẽ có bao nhiêu người đi cùng với cậu ta và (những) người đó là ai. Nhưng hạ sĩ cảnh sát đã báo cáo rằng mình “cảm thấy thoải mái khi tiếp tục tiến hành hoạt động”.

³² Theo Hạ Sĩ Cảnh Sát A, việc không chào hỏi khiến hạ sĩ này lo ngại vì theo kinh nghiệm trước đó của hạ sĩ này, gần như mọi giao dịch ngầm đều có màn chào hỏi giữa các bên.

³³ “Rip” là từ thông tục chỉ một vụ cướp.

quyết định của hạ sĩ này và vì sao hạ sĩ này đã quyết định tiếp tục tiến hành hoạt động bắt chấp các rủi ro leo thang đối với đội phụ trách.³⁴

Như đã lưu ý trên đây, trong các thủ tục của Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực, nhân viên có liên quan cho biết họ sẵn sàng tiếp nhận thêm rủi ro để bắt giữ được đối tượng bị tình nghi giết người. Mặc dù các sĩ quan thi hành luật đều được dự kiến sẽ phải chấp nhận một số rủi ro mỗi khi thực hiện nhiệm vụ nhưng tất cả các sĩ quan này đều được đào tạo để thực hiện trách nhiệm của mình sao cho giảm thiểu rủi ro mỗi khi có thể.³⁵

Trong trường hợp này và như đã trình bày chi tiết trên đây, rủi ro cao của hoạt động vẫn tiếp tục leo thang khi các vấn đề xuất hiện nhưng không có ai giảm bớt hoặc cân nhắc lại hoạt động. Thêm vào đó, có những yếu tố khác mà người ra quyết định cho hoạt động thấy rõ được, cũng như những phương án tốt hơn để đạt được kết quả mong muốn mà rõ ràng đã không được cân nhắc khi tính toán thiệt hơn trong trường hợp này:

- Các thám tử đều biết rằng trong vụ giết người đang được điều tra, thủ phạm không có ý định giết người đó; mà chính việc người đó tử vong đã khiến đối tượng có trốn thoát để không bị bắt giữ.
- Các thám tử không có lý do chính đáng để bắt giữ đối tượng vì tội giết người.³⁶

³⁴ Hạ Sĩ Cảnh Sát A không phải là người duy nhất bày tỏ mối lo ngại về hoạt động khi các sự việc tiến triển. Người ở phía sau chiếc xe tải van là Thám Tử B đã cho biết rằng khi kịch bản diễn ra, toàn bộ sự cố bắt đầu khiến thám tử này lo ngại: “Bắt chúng tôi lái xe qua lại vài vòng phía trước căn hộ của chúng, do dự khi đến gặp chúng tôi trên đường và giờ có hai người đàn ông đi về phía chúng tôi trong khi chúng tôi dự kiến có một người, những điều đó khiến tôi cảm thấy có thể chúng đang bố trí tiến hành một vụ cướp”. Người cũng ở phía sau chiếc xe tải van là Thám Tử C đã báo cáo là mình bắt đầu trở nên lo ngại rằng có thể dự định của các đối tượng không phải là bán rượu cho trẻ vị thành niên mà thay vào đó là “cướp tài sản của cô gái và làm ma cô giới thiệu khách cho cô”.

³⁵ Phụ Lục A-13 trong Quy Trình Thao Tác Chuẩn của Đội Thi Hành Đặc Biệt KCSO với tiêu đề “Hoạt Động Ngầm” quy định: “Mối quan tâm chính của bất kỳ cuộc điều tra hay hoạt động nào đều là sự an toàn của người dân và sĩ quan chứ không phải là bắt giữ đối tượng tình nghi”. Phụ Lục này cũng chỉ dẫn là “tất cả các thám tử phải nhận biết được những dấu hiệu nguy hiểm có thể cho biết có thể xảy ra một vụ cướp hay tấn công, bao gồm cả trường hợp “đối tượng tình nghi thay đổi giao dịch vào phút chót” và “đồng bọn chưa xác định hoặc không thấy được của đối tượng tình nghi đột ngột tham gia hoạt động”. Trong khi duyệt xét hành chính, Quận King đã không cân nhắc liệu nhân viên có liên quan có làm theo những chỉ dẫn như được nêu trong chính sách hay không.

³⁶ Theo giám sát viên thám tử tại hiện trường, Thám Tử F đã nhắc nhở mọi người trong đội rằng “lý do chính đáng” cấu thành cơ sở bắt giữ D.R là tội giả mạo giấy tờ và tàng trữ tài sản trộm cắp và cậu ta chỉ là một người có liên quan trong vụ giết người.

- Người có liên quan đó có sử dụng mạng xã hội và không có vẻ sẽ bỏ chạy khỏi khu vực có phạm vi quyền hạn đó.
- Các thám tử đáng lẽ đã có thể theo dõi các khu vực gần đã xác định của người có liên quan đó và thực hiện lệnh bắt, như vậy sẽ an toàn hơn cho các thám tử.

Tóm lại, có một vài khía cạnh trong hoạt động này, từ ý tưởng triển khai cho đến khi thực hiện chính thức, đều đặt ra các câu hỏi chính đáng về những rủi ro vốn có và phát sinh (bao gồm cả môi trường nguy hiểm, đối tượng ngoan cố và một vài rắc rối ngoài dự kiến) để cân bằng với những mục tiêu thi hành luật đã xác định. Rõ ràng là cần tiến hành “phân tích chi phí-lợi ích” thiết thực hơn trước và trong khi xảy ra sự cố và đáng lẽ cần được giải quyết sau khi xảy ra sự cố.

ĐỀ NGHỊ HAI MƯƠI TÁM: KCSO cần sửa đổi các nguyên tắc của mình để thúc đẩy rõ ràng việc duyệt xét cẩn thận các yếu tố rủi ro có thể dự đoán trước trong khi thiết kế và cho phép các hoạt động ngầm.

H. Bỏ Qua Tác Động Có Hai Có Thể Có khi Thiếu Kế Hoạch Hoạt Động Bằng Văn Bản

Kế hoạch hành động và phân tích rủi ro bằng văn bản là tiêu chuẩn đối với các hoạt động ngầm và thường được kỳ vọng đối với các cơ quan cảnh sát có hiệu suất cao. Việc lập kế hoạch bằng văn bản bao gồm những lợi thế sau:

- Cơ hội để suy ngẫm và xác định những khó khăn trong hoạt động;
- Văn bản đánh giá rủi ro của hoạt động tạo cơ hội để cân nhắc liệu có phương án thay thế ít rủi ro hơn để đạt được mục tiêu mong muốn hay không;
- Cơ hội để giám sát viên không liên quan duyệt xét kế hoạch từ góc độ bao quát và khách quan hơn;
- Khả năng cho tất cả nhân viên có liên quan hiểu rõ hơn về kế hoạch và không còn bối rối về các cơ chế, vai trò và mục tiêu; và
- Cơ hội để duyệt xét hoạt động sau khi sự kiện đã diễn ra và đối chiếu kết quả với kế hoạch được hình dung ban đầu nhằm mục đích cải thiện.

Việc không lập kế hoạch hoạt động và chuẩn bị văn bản đánh giá rủi ro trong trường hợp này có tác động kéo theo khi hành động theo kế hoạch. Như đã lưu ý trong phần khác và được người duyệt xét nội bộ của KCSO công nhận, các thành viên trong đội không chắc chắn về vai trò của họ. Họ cũng không rõ chiếc xe tải van có dừng lại hay không và các đối tượng sẽ lại gần chiếc xe đến mức nào. Và họ cũng không rõ các thám tử bên trong chiếc xe tải van là đội phụ trách an ninh, đội phụ trách bắt giữ hay cả hai. Kế hoạch hoạt động và bản đánh giá rủi ro đáng lẽ phải giúp các thành viên đội hiểu rõ và không còn bối rối (mà trên thực tế họ vẫn bối rối) khi đội triển khai hoạt động.

Như đã lưu ý trên đây, khi đặt ra câu hỏi về kế hoạch hành động, hạ sĩ cảnh sát duyệt xét của KCSO đã được thông báo là chính sách của KCSO không yêu cầu phải có kế hoạch này và giám sát viên đã nói về những vấn đề an toàn khi cân nhắc một kế hoạch bắt giữ trước đó. Tuy nhiên, thực tế *không yêu cầu* phải có kế hoạch hoạt động không có nghĩa là không nên lập kế hoạch này. Và thực tế là các yếu tố rủi ro và an toàn đã được thảo luận về một hoạt động khác không thể thay thế cho thảo luận về một kế hoạch mới với những biến số khác biệt rõ ràng. Mặc dù

chính nhân viên của KCSO đã xác định việc không viết kế hoạch hoạt động, với đề xuất phải có yêu cầu lập kế hoạch hoạt động và đánh giá rủi ro cho tất cả các hoạt động ngầm³⁷ nhưng không có hành động nào được thực hiện liên quan đến đề nghị nội bộ đó.

ĐỀ NGHỊ HAI MƯỜI CHÍN: KCSO cần phê chuẩn đề nghị nội bộ được đưa ra sau sự cố này, theo đó yêu cầu phải có kế hoạch hoạt động và đánh giá rủi ro bằng văn bản cho tất cả các hoạt động ngầm.

I. Tính Thích Hợp Khi Bố Trí Đội Phụ Trách Bắt Giữ trong Xe Tải Van

Người đã quyết định bố trí đội trong chiếc xe tải van là Thám Tử F cho biết mục đích của việc này là để bảo vệ các thám tử hoạt động ngầm và để đội sẽ áp sát nếu đối tượng đã xác định bỏ chạy như dự kiến.³⁸ Tuy nhiên, những người đã quyết định bố trí các thám tử mặc thường phục ở phía sau chiếc xe tải van rõ ràng đã không cân nhắc phản ứng có thể có của đối tượng khi thấy ba thám tử nhanh chóng mở cửa sau chiếc xe tải van. Thực tế việc hai đối tượng mang theo vũ khí gần như chắc chắn là nhằm mục đích phòng vệ, tránh để bản thân bị cướp, chứ không phải do dự kiến đối mặt với các sĩ quan mặc thường phục.

Ngay khi các thám tử lao ra từ phía sau chiếc xe tải van, thì việc dự kiến các đối tượng sẽ lấy súng ra để bảo vệ bản thân và sau đó bỏ chạy là điều hợp lý và mọi việc đã diễn ra đúng như vậy. Ngay cả khi các thám tử đã tự nhận mình là sĩ quan thi hành luật và đưa ra chỉ dẫn cho đối tượng khi họ ra khỏi chiếc xe tải van và bắt đầu nổ súng thì cũng không có gì ngạc nhiên khi các đối tượng phản ứng như những gì đã diễn ra.

Nhân viên KCSO có liên quan nhận ra được bất lợi về chiến thuật mà họ phải đối mặt khi hai đối tượng có vũ khí. Hạ Sĩ Cảnh Sát A báo cáo rằng nếu các đối tượng quyết định bắn các sĩ quan ở phía sau chiếc xe tải van thì đó sẽ là tình huống “cực kỳ dễ dàng”. Thám Tử B đã viết rằng “ba chúng tôi ngồi chật cứng ở phía sau chiếc xe tải van và ở vị trí cực kỳ bất lợi”. Như đã lưu ý trên đây, người duyệt xét hành chính của KCSO đã nhận thấy phần mô tả không rõ ràng giữa đội phụ trách bắt giữ ở phía sau chiếc xe tải van và đội hoạt động ngầm trong khoang hành khách. Người duyệt xét ART của KCSO đã ghi lại rằng việc không có mô tả rõ ràng có thể khiến mọi người liên quan đến sự cố bối rối và đặt ra câu hỏi liệu các đối tượng tình nghi “có biết những người ra khỏi chiếc xe tải van là cảnh sát hay người xấu hay không”.

³⁷ Tương tự, cần hướng dẫn về các yêu cầu cơ bản của một kế hoạch hành động, kèm theo danh sách kiểm tra gồm những điều tối thiểu cần cân nhắc.

³⁸ Các thám tử lập kế hoạch và có liên quan coi trọng thực tế là họ đã luyện tập ra khỏi xe tải van nhanh chóng trước khi bắt đầu hoạt động. Tuy nhiên, kịch bản đó dựa trên cơ sở các đối tượng bỏ chạy và không có vũ khí. Không hề có suy xét rõ ràng hoặc luyện tập về cách xử lý nếu các đối tượng có vũ khí.

Và như với quyết định trước đó là không chấm dứt hoạt động khi yếu tố rủi ro gia tăng, nhân viên có liên quan không được hỏi về việc liệu họ có cân nhắc rủi ro khi bố trí đội phụ trách bắt giữ trong cùng một chiếc xe với đội hoạt động ngầm hay không. Mặc dù những mối lo ngại này đã được nêu lên trong nội bộ nhưng KCSO đã quyết định là việc ra quyết định phù hợp với kỳ vọng và không đề xuất biện pháp khắc phục hoặc cân nhắc lại chiến thuật, ngay cả vì mục đích cho các hoạt động sau này.³⁹

ĐỀ NGHỊ BA MƯƠI: KCSO cần tham khảo ý kiến với các chuyên gia nội bộ và bên ngoài trong các hoạt động ngầm và cân nhắc lại liệu việc triển khai trong trường hợp này có phù hợp với các nguyên tắc an toàn cho sĩ quan và thông lệ hoạt động ngầm tốt nhất hay không.

ĐỀ NGHỊ BA MƯƠI MỐT: Nếu kết quả duyệt xét với các chuyên gia bên ngoài xác định những thiếu sót đáng kể trong chiến lược triển khai đã được áp dụng, KCSO cần lồng ghép rõ ràng nhận thức này vào các nguyên tắc tiến hành hoạt động ngầm.

J. **Đội Phụ Trách Bắt Giữ Mặc Đồng Phục Không Thống Nhất**

Như đã lưu ý trên đây, bản duyệt xét hành chính của KCSO đã ghi chú rằng các sĩ quan ở phía sau chiếc xe tải van có thiết bị không khớp nhau. Bản duyệt xét ghi chú rằng ngoài việc các sĩ quan không có đồng phục và dấu hiệu để xác định họ thuộc lực lượng thi hành luật thì tình huống trong hoạt động này cũng có đặc điểm riêng: đội phụ trách đã xuất hiện từ phía sau chiếc xe tải van một cách đột ngột và bất ngờ tại một địa điểm không đủ sáng. Bản duyệt xét kết luận là việc đội phụ trách bắt giữ không có dấu hiệu thống nhất đã góp phần làm tăng khả năng các đối tượng sẽ không nhận ra họ thuộc lực lượng thi hành luật và có những hành động như để lộ vũ khí nhằm mục đích phòng vệ trước sự cô mà các đối tượng này có thể cảm nhận là một vụ cướp.⁴⁰ Mặc dù vấn đề này đã được KCSO đã xác định⁴¹ và được thảo luận rõ ràng trong cuộc họp của Hội Đồng Duyệt Xét nhưng không có hành động khắc phục rõ ràng nào được yêu cầu hay thực hiện.

³⁹ Trong ghi chép của mình, người duyệt xét nội bộ của riêng KCSO cho biết đã nói chuyện với người giảng dạy lớp hoạt động ngầm với sự tham dự của một vài nhân viên có liên quan đến việc lập kế hoạch cho hoạt động này. Người hướng dẫn giám sát đó đã thông báo cho người duyệt xét của KCSO biết các chiến thuật được sử dụng khi đội phụ trách bắt giữ ra khỏi chiếc xe hoạt động ngầm không phải là chiến thuật mà họ hướng dẫn và trái với thông lệ tốt nhất.

⁴⁰ Điều ART đặc biệt lo ngại là nhân của Thám Tử C có liên quan. Bản duyệt xét ghi chú là dựa trên ảnh chụp thám tử này tại thời điểm xảy ra sự cố, thám tử này không có bất kỳ áo sơ mi nhận diện nào, để súng trên ngực và đã che mất nhân của văn phòng Cảnh Sát Trưởng hoặc thám tử này không đeo lúc đó. ART đã kết luận là trang phục Thám Tử C mặc lúc đó không thể hiện rõ đó là thám tử của KCSO.

⁴¹ Các bồi thẩm viên cũng lo ngại về cuộc thẩm tra chính thức. Bốn trong số sáu bồi thẩm viên phát hiện đội phụ trách bắt giữ không được nhận diện một cách thích hợp là sĩ quan thi hành luật.

ĐỀ NGHỊ BA MƯƠI HAI: KCSO cần cân nhắc liệu có cần thông qua các chính sách hoặc nguyên tắc để đảm bảo rằng khi dự kiến một hoạt động chiến thuật, nhân viên mặc thường phục sẽ có thể được nhận diện một cách rõ ràng và nhất quán là nhân viên thi hành luật hay không.

K. Đội Bồi Rối Về Vai Trò của Các Thám Tử ở Phía Sau Chiếc Xe Tải Van

Hạ Sĩ Cảnh Sát A là thám tử giám sát ở phía sau chiếc xe tải van và đã kể với các điều tra viên rằng các thám tử mặc thường phục trong một chiếc xe không dán nhãn đã được bố trí ở cả hai đầu phố và bao vây khu vực sau khi đối tượng xuất hiện trên phố. Nhưng hạ sĩ này cũng cho biết đã quyết định bố trí bản thân và hai thám tử ở phía sau chiếc xe tải van giữ vai trò bảo vệ cho đội hoạt động ngầm và *hành động như một đội phụ trách bắt giữ*. Giám sát viên đã giải thích rằng đội phụ trách bắt giữ khi đó sẽ áp sát đối tượng nếu đối tượng bỏ chạy.

Tuy nhiên, khi D.R. và Dunlap-Gittens bắt đầu lại gần chiếc xe tải van thì không có tín hiệu nào yêu cầu các thám tử được bố trí xiết chặt vòng vây, bao vây hiện trường và bắt giữ các đối tượng. Thay vào đó, giám sát viên đã thúc giục các thám tử hoạt động ngầm khuyến khích các đối tượng đến gần hơn để họ có thể áp sát khi mở cửa sau và di chuyển để bắt giữ đối tượng. Từ những hành động này, có thể thấy rõ là tại thời điểm nào đó trong hoạt động thực địa, ý tưởng để các thám tử đã bố trí là đội phụ trách bắt giữ đã bị hủy bỏ.⁴² Nhưng không rõ là liệu thay đổi chỉ đạo này có được truyền đạt hiệu quả cho tất cả các thành viên tham gia hoạt động hay không.⁴³

Tương tự, quy trình của ART cũng xác định sự khó hiểu này về vai trò của các thành viên đội. ART cũng đưa ra đề xuất lồng ghép những thông lệ tốt nhất về chỉ dẫn hoạt động ngầm để tách riêng hoàn toàn các thám tử hoạt động ngầm và đội phụ trách bắt giữ. Tuy nhiên, đề nghị này không dẫn đến bất kỳ hành động khắc phục cụ thể nào trong tổ chức này.

⁴² Và quyết định này mâu thuẫn với những gì Thám Tử F đã khai báo với các điều tra viên của KCSO, cụ thể là sau khi tiến hành phân công công việc cho đội, thám tử này đã trao đổi nhanh với các thám tử hoạt động ngầm và bảo rằng họ cần kiểm soát cuộc gặp bằng cách cho xe di chuyển liên tục mà không dừng lại để tăng khả năng họ bị cướp. Tuy nhiên, rõ ràng là chỉ thị này không được truyền đạt đến Hạ Sĩ Cảnh Sát A. Hạ sĩ này là giám sát viên của đội thực địa và đã cho phép chiếc xe tải van dừng lại, đồng thời thực sự thúc giục các thám tử hoạt động ngầm tạo điều kiện để các đối tượng đến gần hơn. Việc Thám Tử F không thông báo cho tất cả các thành viên đội về vai trò của các thám tử hoạt động ngầm không được đề cập cụ thể là một vấn đề thực hiện trong suốt quá trình duyệt xét hành chính về sự cố này.

⁴³ Ngoài sự bối rối của các thám tử bên trong chiếc xe tải van về vai trò của họ, người duyệt xét của chính KCSO còn phát hiện sự bối rối tương tự trong phần trình bày của các thám tử được bố trí về việc liệu vai trò của họ là đội phụ trách bắt giữ, đội phụ trách vành đai hay cả hai.

L. Mối Nguy Hiểm đối với Các Thám Tử Hoat Đông Ngầm Do Kế Hoạch Không Chắc Chắn, Thay Đổi

Trong cuộc thẩm tra chính thức, Thám Tử G đã làm chứng rằng vai trò của mình trong hoạt động ngầm là đóng vai một gái mại dâm vị thành niên. Cô đã quyết định không mặc áo chống đạn vì như vậy D.R. sẽ không phát hiện cô là nhân viên thi hành luật. Thám Tử G cho biết kế hoạch là tránh để D.R. tiếp xúc trực tiếp với chiếc xe tải van do những mối lo ngại về an toàn. Cô cho biết khi đến khu vực đó, họ đã cố nhận diện D.R. bằng cách đi qua đi lại trên phố và sau khi nhận diện được thì sẽ cử các đội khác xiết chặt vòng vây hoặc đội ở phía sau chiếc xe tải sẽ tiếp xúc với cậu ta.

Thám Tử G đã làm chứng rằng tại thời điểm nào đó, D.R. thông báo với cô rằng cậu ta đã nhìn thấy chiếc xe tải van và cô muốn đi tiếp để tránh tiếp xúc trực tiếp với cậu ta. Cô cũng làm chứng rằng nhóm đã lên kế hoạch ứng phó với nhiều tình huống, trong đó có tình huống xảy ra vụ cướp. Thám Tử G đã làm chứng rằng khi nhìn thấy hai người đàn ông tiến lại gần chiếc xe tải van, cô trở nên rất lo lắng và lo ngại sắp xảy ra một vụ cướp.⁴⁴

Thám Tử G đã làm chứng rằng có “sự khó hiểu” về việc liệu họ có di chuyển chiếc xe tải van về phía trước hay không. Cô kể là đã nghe thấy tiếng nói từ phía sau chiếc xe tải van: “call them closer” (gọi chúng đến gần hơn đi). Cô làm chứng là tiếp theo, cô đã nghe thấy tiếng mở cửa xe và mệnh lệnh “Sheriff’s Office. Drop the gun” (Văn Phòng Cảnh Sát Trưởng đây. Bỏ súng xuống), ngay sau đó là một tiếng súng.

Thám Tử G làm chứng là cô đã lo sợ cho tính mạng của bản thân khi nhận ra cô không mặc áo chống đạn và biết rằng cửa chiếc xe tải van đang mở rộng phía sau. Phản ứng đầu tiên của cô là dựa sát hơn vào ghế ngồi và lợi dụng cột giữa hai cửa để che chắn. Thám Tử G cho biết cô thấy tiếng súng tạm dừng nên đã nhảy sang ghế lái rồi ra khỏi xe thông qua cửa bên ghế lái. Thám Tử G cho biết người lái chiếc xe tải van là Thám Tử H là thành viên duy nhất trong đội có thể liên lạc qua radio.

Thám Tử G làm chứng rằng vẫn có tiếng súng nổ và Thám Tử H nói với cô rằng họ cần rời khỏi đó. Cô ấy quay lại xe thông qua cửa bên ghế lái và sau đó, họ lái xe đi, trong khi cửa phía sau và có thể cả cửa bên ghế phụ vẫn mở. Thám Tử G cho biết trong giai đoạn lập kế hoạch của hoạt động, đội chưa từng trao đổi về nơi chiếc xe tải van nên đi nhưng cuối cùng, họ đã dừng lại ở một trạm xăng vắng người và mặc áo chống đạn mềm cùng áo khoác của Văn Phòng Cảnh Sát Trưởng.

Trong cuộc thẩm tra chính thức, Thám Tử H đã làm chứng rằng mình đang ngồi ghế lái trong xe tải van khi nghe thấy Hạ Sĩ Cảnh Sát A nói: “Sheriff’s Office” (Văn Phòng Cảnh Sát Trưởng đây) và một người khác nói: “Sheriff’s Office” (Văn Phòng Cảnh Sát Trưởng đây). Thám Tử H cho biết mình đã nghe thấy tiếng súng và ra ngoài từ cửa bên ghế lái. Thám tử này cho biết sau

⁴⁴ Điều này khác với phần trình bày của Hạ Sĩ Cảnh Sát A trên đây rằng *hạ sĩ này* dự kiến là họ sẽ đối mặt với hai đối tượng. Khả năng này tăng lên khi các thám tử hoạt động ngầm “đặt hàng” năm chai rượu, do đó khá cồng kềnh nếu chỉ có một người mang đến chiếc xe tải van để giao. Trục trặc có thể xuất hiện trong kế hoạch này và việc thiếu sự ăn khớp trong cách hiểu của các thành viên đội đã không được xác định hoặc thảo luận trong suốt quá trình duyệt xét nội bộ của KCSO.

khi ra ngoài, thám tử này đã ngồi xổm xuống cạnh cửa sổ và nghe thấy có thêm tiếng súng. Thám Tử H cho biết đã bắt đầu nghĩ rằng mình đang hoạt động ngầm, chỉ có phù hiệu bên dưới áo sơ mi và thẻ cảnh sát trong ví để nhận diện thám tử đó là sĩ quan cảnh sát. Thám tử này đã tiếp tục cúi xuống phía sau lớp xe trước bên trái, phía người lái để thông báo đang có nổ súng.

Thám Tử H đã làm chứng là mình thấy tiếng súng tạm dừng và sau đó, quan sát thấy Thám Tử G đi ra khỏi chiếc xe tải van. Thám Tử H cho biết mình đã ép Thám Tử G trở lại xe và lái xe rời đi trong khi cửa bên ghế lái phụ vẫn mở.

Phần tường trình trên đây từ các thám tử hoạt động ngầm là ví dụ về tình trạng hoàn toàn nhầm lẫn trong kế hoạch có thay đổi và cảm giác lo sợ và dễ tổn thương dữ dội của các thám tử khi cửa sau của chiếc xe van mở ra và bắt đầu có nổ súng. Như đã trình bày chi tiết xuyên suốt tài liệu này, việc đối tượng có vũ khí không phải là điều ngoài dự kiến. Nhưng không có phương án dự phòng nào cho các thám tử hoạt động ngầm biết cần làm gì nếu xảy ra nổ súng. Khi các sự kiện phát sinh, rõ ràng là sau khi bắt đầu có nổ súng, các thám tử hoạt động ngầm không có thời gian để lái xe đi; mà thay vào đó, họ buộc phải ứng biến bằng cách ra khỏi chiếc xe tải van từ phía ghế lái và sử dụng chiếc xe để che chắn khi một loạt tiếng súng khác vang lên. Họ nhận thấy bản thân đang trong tình cảnh rất nguy hiểm và thậm chí không có thiết bị an toàn thô sơ khi đóng vai hoạt động ngầm được chỉ định.

Bất chấp phần tường trình đáng cảnh báo này và những đề xuất do Đội Ngũ Duyệt Xét Hành Chính đưa ra về những cách giảm xác suất đặt các sĩ quan vào tình huống gây tổn hại một cách không cần thiết trong tương lai, Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực không thấy có cơ sở để đề nghị thay đổi đối với các hoạt động ngầm, các nguyên tắc, việc đào tạo hay triển khai. Việc đảm bảo sửa đổi các nguyên tắc để bảo vệ các sĩ quan an toàn là điều quan trọng nhất đối với quy trình duyệt xét của KCSO.

ĐỀ NGHỊ BA MƯƠI BA: KCSO cần thực hiện đề nghị có cơ sở hợp lý từ quá trình duyệt xét hành chính để xây dựng các nguyên tắc nhằm đảm bảo tách riêng thám tử hoạt động ngầm và đội phụ trách bắt giữ.

M. Quyết Định Không Yêu Cầu Thám Tử Hoạt Động Ngầm Mặc Áo Chống Đạn

Nguyên tắc đồng nghĩa với sự an toàn của sĩ quan là tất cả các sĩ quan thi hành luật, bao gồm cả các sĩ quan mặc thường phục, mà dự kiến sẽ tiếp xúc với các đối tượng, phải mặc áo chống đạn để bảo vệ bản thân. Trong trường hợp này, các sĩ quan hoạt động ngầm đã quyết định không mặc áo chống đạn, ngay cả khi cuối cùng họ đã dừng chiếc xe tải van và cho phép các đối tượng có khả năng có vũ khí tiến lại gần họ. Khi đội phụ trách bắt giữ xuất hiện từ phía sau chiếc xe tải van và bắt đầu sử dụng vũ lực gây chết người, các thám tử hoạt động ngầm đã nhận ra thế bất lợi của họ và buộc phải trốn phía sau chiếc xe. Nếu các đối tượng có ý định bắn trả, các thám tử hoạt động ngầm có thể đã gặp phải nguy cơ nghiêm trọng. Ngoài ra, vì đội phụ trách bắt giữ không hề biết các thám tử hoạt động ngầm đã rút quân đến đâu nên hai thám tử hoạt động ngầm có khả năng bị trúng đạn của các đồng nghiệp.

Tóm lại, khi hoạt động được thực hiện, các thám tử hoạt động ngầm bị đặt vào tình thế cực kỳ nguy hiểm. Góp phần đáng kể gây ra mối nguy hiểm đó là quyết định ban đầu sẽ không mặc áo chống đạn. Mặc dù KCSO đã xác định được vấn đề này nhưng đội ngũ của Hội Đồng Duyệt Xét rõ ràng đã xác định rằng quyết định không mặc áo chống đạn của đội phù hợp với kỳ vọng của cơ quan. Vì “không có hành động nào” được đưa ra để giải quyết vấn đề này từ giờ về sau nên thông điệp được suy ra là các thám tử KCSO nên tiếp tục thoải mái triển khai theo cách này trong những hoạt động về sau.

ĐỀ NGHỊ BA MƯƠI TƯ: KCSO cần sửa đổi các nguyên tắc để đảm bảo khi hoạt động gây nguy hiểm không cần thiết cho nhân viên thì sẽ có chỉ đạo và hướng dẫn được đưa ra để tránh xảy ra các tình huống tương tự trong tương lai.

ĐỀ NGHỊ BA MƯƠI LĂM: KCSO cần thay đổi chính sách để đảm bảo tất cả nhân viên đều phải mặc áo chống đạn mỗi khi có khả năng xảy ra đụng độ chiến thuật.

N. Không Có Sĩ Quan Mặc Đồng Phục Tại hoặc Gần Hiện Trường

Nhiều hoạt động ngầm phân công việc bắt giữ cho các sĩ quan mặc đồng phục. Lý do phân công như vậy là vì việc xuất hiện nhân viên mặc đồng phục và xe dán nhãn sẽ giảm mọi khả năng xảy ra tình trạng các đối tượng bối rối về việc liệu các yêu cầu và hành động khác sau đó nhằm bắt giữ họ có phải được thực hiện trong hoạt động thi hành luật hay không. Một lợi thế quan trọng khác là các sĩ quan mặc đồng phục sẽ mang theo tất cả các lựa chọn vũ lực (bình xịt hơi cay, Súng Điện, dùi cui), radio, còng tay và thiết bị bảo hộ cần thiết để tiến hành bắt giữ một cách an toàn.

Ngoại trừ một sĩ quan K-9 ở gần đó, “kế hoạch” trong trường hợp này không huy động một đội phụ trách bắt giữ mặc đồng phục. Cuộc điều tra hoặc duyệt xét của KCSO không hỏi những người chịu trách nhiệm lập kế hoạch hoạt động vì sao không có sĩ quan mặc đồng phục tham gia hoặc cần nhắc liệu đáng lẽ có nên ưu tiên sĩ quan mặc đồng phục so với các thám tử mặc thường phục chờ trong những chiếc xe không dán nhãn hay không. Do đó, quyết định chiến lược này cùng các hậu quả kéo theo không được nghiên cứu trong quá trình duyệt xét sau hành động của sự cố này.

ĐỀ NGHỊ BA MƯƠI SÁU: KCSO cần sửa đổi các nguyên tắc tiến hành hoạt động ngầm để công nhận lợi thế khi phân công việc bắt giữ cho nhân viên mặc đồng phục.

O. Đánh Giá Việc Xác Định Lý Do Chính Đáng

Các thám tử có liên quan đến việc lập kế hoạch cho hoạt động ngầm cho biết mặc dù không có đủ bằng chứng để bắt giữ D.R. vì tội giết người nhưng họ cho rằng họ có lý do chính đáng để bắt giữ cậu ta vì tội tàng trữ tài sản trộm cắp và giả mạo giấy tờ. Cơ sở bằng chứng để đưa ra quyết định này có vẻ phụ thuộc chủ yếu vào việc nhận diện D.R. một cách không chắc chắn và không

đầy đủ giấy tờ. Vì hóa ra là D.R. không liên quan đến cả hai tội này và cũng không liên quan đến vụ giết người đang được điều tra.

Mặc dù việc thiết lập lý do chính đáng yêu cầu tiêu chuẩn về bằng chứng thấp hơn nhưng thực tế cơ sở trung tâm đã mắc sai lầm đòi hỏi phải cân nhắc thêm, đặc biệt là do tầm quan trọng của lý do chính đáng đối với hoạt động ngầm và cuối cùng là việc dùng vũ lực gây chết người. Tuy nhiên, quy trình của ART thuộc KCSO không có đánh giá về việc xác định lý do chính đáng và mức độ thỏa đáng của việc này. Mọi hoạt động duyệt xét tổng thể về sự cố đáng lẽ phải cân nhắc liệu có đủ bằng chứng để tập trung vào việc D.R. có liên quan đến vụ giết người hay bất kỳ tội hỗ trợ nào hay không.

Đánh giá đó đáng lẽ đã có thể cung cấp thông tin hữu ích có thể là một công cụ khắc phục cho các thám tử có liên quan và tất cả các thành viên có tuyên thệ của KCSO. Thực tế là lĩnh vực nghiên cứu này không được tìm hiểu thêm, do đó cơ quan không có bất kỳ cơ hội nào để rút kinh nghiệm và cải thiện.

ĐỀ NGHỊ BA MƯƠI BẢY: KCSO cần sửa đổi các nguyên tắc về vụ nổ súng liên quan đến sĩ quan để đảm bảo trong quá trình duyệt xét sẽ tiến hành đánh giá khách quan về bất kỳ cơ sở Hiến Pháp được khẳng định nào cho việc giam giữ hoặc bắt giữ.

P. Tác Động Có Thể Có của Tình Trạng Kiệt Sức đến việc Lập Kế Hoạch và Thực Hiện Chiến Thuật

Trong nhiều phạm vi quyền hạn, tiêu chuẩn đối với các điều tra viên là phải hỏi nhân viên đã dùng vũ lực gây chết người để biết nhân viên thi hành luật đó đã ngủ được bao lâu trước khi bắt đầu ca làm việc. Trong những tình huống nhân viên có liên quan là các thám tử và không phải lúc nào cũng làm việc theo ca đều đặn, vấn đề này càng trở nên xác đáng hơn. Chắc chắn là tình trạng kiệt sức có thể tác động đến khả năng ra quyết định và chiến thuật, ngay cả đối với nhân viên thi hành luật dày dạn nhất. Trong trường hợp này, các sĩ quan có liên quan không được hỏi chính thức về thời gian tính từ lúc họ có một chu kỳ ngủ bình thường. Do đó, vấn đề này không được đánh giá theo bất kỳ cách nào như một yếu tố tiềm ẩn trong kết quả thực hiện.

ĐỀ NGHỊ BA MƯƠI TÁM: Trong các cuộc điều tra liên quan đến sĩ quan, KCSO cần xây dựng các nguyên tắc để thường xuyên hỏi nhân viên có liên quan lân cận nhất họ được ngủ đủ giấc và những câu hỏi khác liên quan đến những yếu tố thể chất tiềm ẩn ảnh hưởng đến kết quả thực hiện và đánh giá các câu trả lời có liên quan trong quy trình duyệt xét.

Q. Hạ Sĩ Cảnh Sát A Tư Phân Công vào Đội Phụ Trách Bắt Giữ

Hạ Sĩ Cảnh Sát A là một trong những nhân viên đầu tiên của KCSO đã đến hiện trường vụ giết người xảy ra trước đó. Trong vụ án đó, con trai của một sĩ quan cảnh sát đã bị sát hại. Theo báo cáo, Hạ Sĩ Cảnh Sát A cũng đã cố thực hiện các biện pháp cứu hộ cho nạn nhân nhưng không

thành công. Đó là những vụ việc bị ảnh hưởng bởi cảm xúc; tuy nhiên, khi đến thời điểm tiến hành hoạt động ngầm liên quan đến việc bắt giữ một người được cho là chịu trách nhiệm về vụ sát hại, Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã tự phân công mình vào đội phụ trách bắt giữ. Và hóa ra, Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã bắn phát súng đầu tiên khi đội phụ trách bắt giữ ra khỏi chiếc xe tải van.

ART và OLEO đã đặt ra những câu hỏi về việc liệu Hạ Sĩ Cảnh Sát A có nên tự phân công vai trò chiến thuật cho mình trong hoạt động ngầm không khi bản thân hạ sĩ này đã có mối liên quan mật thiết trong nỗ lực cứu hộ cho nạn nhân bị sát hại. Như đã lưu ý trên đây, trong suốt cuộc nói chuyện với Hội Đồng Duyệt Xét, Hạ Sĩ Cảnh Sát A đã khẳng định việc mình đến hiện trường vụ giết người trước đó không hề ảnh hưởng đến bất kỳ quyết định nào sau đó trong hoạt động ngầm.

Mặc dù quan điểm của Hạ Sĩ Cảnh Sát A hiển nhiên là xác đáng nhưng KCSO không nên chỉ dựa vào mỗi quan điểm đó để kết luận rằng không cần đánh giá thêm việc hạ sĩ này có hai vai trò: sĩ quan cứu hộ trong vụ giết người và thành viên chiến thuật trong hoạt động ngầm. Ngay cả khi hạ sĩ này cố gắng có chủ ý để bỏ qua trải nghiệm trước đó trong lúc đưa ra các quyết định lập kế hoạch và chiến thuật sau này nhưng có thể vẫn tồn tại mối liên kết vô thức làm giảm tính khách quan và chú ý an toàn. Và cuộc điều tra đã cho thấy rõ ràng có ít nhất bốn nhân viên KCSO tại hiện trường đáng lẽ đã có thể tham gia đội chiến thuật thay cho Hạ Sĩ Cảnh Sát A. Chắc chắn KCSO cần phải suy ngẫm và phân tích thêm về vấn đề này.

ĐỀ NGHỊ BA MƯƠI CHÍN: Các nguyên tắc của KCSO cần yêu cầu cân nhắc và kết luận của Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực mỗi khi có bằng chứng cho thấy trải nghiệm trước đó của sĩ quan có liên quan có thể bảo đảm một cách khách quan cho việc rút sĩ quan đó khỏi hoạt động đang được xem xét.

ĐỀ NGHỊ BỐN MƯƠI: KCSO cần xây dựng bảng tin đào tạo về vấn đề này và nên phân công nhân viên không liên quan để tránh xung đột thực tế hoặc cảm nhận có xung đột mỗi khi có thể.

R. Nỗ Lực cứu hộ Sau Sự Cố

Cuộc điều tra đã cho thấy ngay sau khi nổ súng, sĩ quan có liên quan và các thám tử được bố trí đã tiến hành CPR (cardiopulmonary resuscitation, hồi sức tim phổi) cho Dunlap-Gittens. Thường khó chuyển đổi được từ chế độ chiến thuật sang cứu hộ nhưng theo lời kể của mọi người, các thám tử đã chuyển đổi một cách suôn sẻ và đây là việc đáng tuyên dương. Khi kết quả thực hiện của nhân viên đặc biệt đáng khen ngợi, việc duyệt xét cần nhấn mạnh hành vi đó. Trong trường hợp này, quy trình duyệt xét của KCSO đã không nhận xét về hành động chăm sóc y tế do nhân viên KCSO thực hiện sau khi xảy ra sự cố. Cũng tương tự như cách xác định và phê bình kết quả thực hiện chưa đạt chuẩn, khi có kết quả thực hiện mẫu mực, cần có ý kiến phản hồi và ghi nhận dành cho nhân viên chịu trách nhiệm thực hiện.

ĐỀ NGHỊ BỐN MƯƠI MỐT: KCSO cần xây dựng các nguyên tắc yêu cầu Hội Đồng Duyệt Xét Việc Sử Dụng Vũ Lực xác định và chính thức công nhận cách hành xử mẫu của nhân sự.

S. Phản Ứng Sau Sự Cố của Nhân Viên cứu hộ

Như đã lưu ý trên đây, các nhân viên chăm sóc cấp cứu đã được gọi đến kịp thời, tiếp nhận việc điều trị cho Dunlap-Gittens tại hiện trường và đưa cậu ta đến bệnh viện. Tuy nhiên, theo Hạ Sĩ Cảnh Sát E, đội ngũ cứu hộ đã được bố trí nhưng phải “mất một lúc họ mới xuất hiện”. Tuy nhiên, vấn đề tiềm tàng mà Hạ Sĩ Cảnh Sát E nêu lên đã không được giải quyết trong suốt quá trình điều tra và duyệt xét của KCSO. Huy động nhân viên cứu hộ đến hiện trường nhanh chóng là điều mang tính sống còn sau khi xảy ra vụ nổ súng liên quan đến sĩ quan. Nhiều cơ quan thu thập báo cáo hoặc thẩm vấn nhân viên cứu hộ để xác định liệu cách xử lý hiện trường có gây ra bất kỳ khó khăn hoặc trở ngại nào đối với việc cung cấp dịch vụ y tế kịp thời hay không. Cần sửa đổi các nguyên tắc tiến hành điều tra của KCSO để thu thập thông tin chi tiết và kết quả quan sát của nhân viên cứu hộ.

ĐỀ NGHỊ BỐN MƯƠI HAI: Các nguyên tắc tiến hành điều tra của KCSO cần có đánh giá về vai trò của KCSO trong việc cung cấp dịch vụ y tế độc lập tại hiện trường một cách kịp thời và hiệu quả, bao gồm cả thẩm vấn nhân viên cứu hộ.

T. Chỉ Định Nhân Viên Quân Giải Quyết Những Mối Lo Ngai của Thành Viên Gia Đình

Trong trường hợp này, sau khi Dunlap-Gittens được đưa đến bệnh viện, các thành viên gia đình đã biết chuyện cậu ta bị bắn và đi đến bệnh viện. Tuy nhiên, theo truyền thông đưa tin, phải vài giờ sau các thành viên gia đình mới được thông báo là Dunlap-Gittens đã bị bắn bởi nhân viên thi hành luật. Thêm vào đó, sau đó đã chứng minh được rằng thông tin mà họ nhận được ban đầu không chính xác.

Các vụ nổ súng liên quan đến sĩ quan rõ ràng có ảnh hưởng vô cùng nặng nề với các thành viên gia đình. Tuy nhiên, ngay cả các cơ quan thi hành luật có thiện chí nhất cũng thường gặp khó khăn trong việc định hướng tương tác với các bên bị ảnh hưởng. Rõ ràng các sự kiện đối kháng dẫn đến phải sử dụng vũ lực gây chết người cũng tương tự như vậy. Nhưng một phần trong đó là một chức năng đơn giản trong vô vàn trách nhiệm mà các cơ quan phải đảm nhận, điều tra và công việc khác, sau khi xảy ra những sự cố như vậy. Mỗi quan tâm hiển nhiên của các thành viên gia đình trong những sự kiện này cuối cùng thường không phải là ưu tiên. Do đó, những thiếu sót trong giao tiếp có thể gia tăng căng thẳng đối với các thành viên gia đình trong một tình huống vốn đã nặng nề về cảm xúc. Và có thể hiểu được khi với tất cả kỹ năng của mình, các thám tử hình sự chỉ tập trung vào vai trò của riêng họ và không nhất thiết phải thành thạo kỹ năng tiếp cận người dân độc đáo cần có trong tình huống tương tác này.

Vì lý do này, một số cơ quan cảnh sát đã phân công “nhiệm vụ liên hệ với gia đình” cho nhân viên đặc biệt, được đào tạo về gắn kết cộng đồng và được chỉ định cụ thể để giải quyết những mối lo ngại và thắc mắc của thành viên gia đình. Vẫn cần thảo luận về vấn đề người này là nhân viên của KCSO hay Quận King nhưng ý tưởng cơ bản đã thể hiện được lợi ích trong một tình huống vốn đã căng thẳng và cần chú ý đặc biệt.

Tương tự như trong trường hợp các sĩ quan có liên quan nhận được sự ủng hộ quan trọng khi họ vượt qua mọi chấn thương phát sinh sau khi tước đi mạng sống của người khác, Quận cần nhận thức được trách nhiệm tương tự đối với các thành viên gia đình bị mất người thân. Hỗ trợ như vậy cho gia đình sẽ đảm bảo mất mát của họ không bị đè nặng thêm một cách vô ý bởi thông tin sai lệch hay sự kém nhạy cảm trong khoảng thời gian sau khi xảy ra bi kịch.

ĐỀ NGHỊ BỐN MƯƠI BA: KCSO và Quận cần cân nhắc xây dựng các nguyên tắc để chỉ định một cá nhân làm người liên hệ với gia đình sau khi xảy ra sự cố nghiêm trọng liên quan đến sĩ quan.